

CARMEN

NATALITIUM

Ad cunas Illustrissimæ
Principis

ELISABETHÆ

decantatum intra Nativitatis
Dom. solennia
per humiles

CANTABRIGIÆ
Musas.

Ex Academix Cantabrigiensis Typographeo.

Ann. Dom. 1635.

AD
R E G E M.



Ccipias vultu solito pia vota tuorum,
Dum canimus sobolem, CAROLE Magne,
tuam,

Dum NATALITIUM leni cum murmure CARMEN

Musa dat ad ripas officiosa *Chami*.

Non quid grande sonant Musæ; non gesta Parentis,
Sed canimus Cunas, Dulcis ELISA, tuas.

Turba Poëtarum dispar; nec cruda Juventus,

Carminis obliti nec tacuere fenes;

Infantem Infantes etiam voluere Poëtæ

Vagitu saltem confociare suo.

Turba Poëtarum dispar; mens concinit una

Téque novæ sobolis, Te patriæque Patrem.

Infanti cupimus somnos inducere cantu:

Connive in nugis, CAROLE Magne, piis.

Hen. Smith, Procancell.

Carmen Natalitium.

Ad Serenissimam Reginam

M A R I A M.

Primities uteri cœlo, fœcunda, dedisti:
In terris sobolis non minor inde seges.
Non satis est unum, tres aut peperisse, beasti
Ulterius populum prole, *M A R I A*, tuum.
Laudat te cœlum, propter te terra triumphat:
Conveniunt utero præmia tanta tuo.

*Jacobus Sheffield, filius Edmundi
Comitis de Mulgrave,
Coll. Trin. alumnus.*


Quot mundi partes, tot jam tibi Carole partus
Effudit Conjux Dia Maria ferax.

Multa licet multo sterileseat Regia regno,
Stent cunæ, & raris fletibus Aula sonet;
Sollicitus noli esse nimis, miser orbis: habebis
(Nè metuas) Reges; Regia nostra dabit.

Carole, junge orbem divisiss orbe Britannis;
Vel Pater hunc possis, hunc vel habere Socer.
Quod non Marte mares vincent, hoc vinciet arte
Fœmina. Da belli, vel juga conjugii.

*Fr. Gorges, filius natu maximus
Baronis de Dundalk, Aul. Clar.*

Carmen Natalitium.

 Splendidissimæ Dominæ ac Principi
D. ELISABETHÆ

faustum matæ, faustum indigitatæ, Magno-
rum magnæ BRITANNIÆ Regum
Filiæ secundogenitæ,

GENETHLIACON.

O Gloriosa ac fulgida Virginum,
Dignanda cedris, vel Tyrio super
Ponenda cocco, vel beato
In Charitum gremio reclinis
Lallare mammæ, ducere Nectaris
Pro lacte succos, Quin agè, flebiles
Dedisce vagitus, & almæ
Blanda sinum pete, blanda, Matris.
Fas & jugales sit mihi parvulæ
Cantare jam nunc cum tenero faces
Amore, fortunâsque versu
Condere proveniens in ævum.
Haud cuncta Fratres, aut rapuit Soror,
Ætate quamvis primior; in tuos
Natura se pandens Triumphos,
Jure novum fabricabit Orbem,
Si fortè præsens limes iniquior
Obstare cœptis; vel rutilus polo
Dotabit exortem Sarelles,
Et thalamo super astra condet.
Quàm sæpe furva nube Diespiter
Mortale captans conjugium solo
Errare, vel frater Dianæ,
Magnanimive nepos Atlantis !

Hac

Carmen Natalitium.

Hac arte Phædræ post Bromium soror
Inferre mollem syderibus pedem,

Hac Arcas, incertisq; ponto

Urfa parens, dare signa nautis.

Est & Dearum mutuus ardor in
Humana; testis Latmos, & aureæ

Pastus Diones, Roma rerum

Unde caput, Phrygiique Iuli.

Cœleste quod si cauta fugis genus,

Jam cerno Reges littore ab ultimo

Tuæ catervatim ruentes

Iussa per imperiosa formæ.

Non sola tædis Gallia Cypriis,

Altæve tellus dives Iberiæ

Servire scitæ; fors perustus

Flamma coquet tua mitis Indos;

Lustrale per te se dabit Æthiops

Album lavacro; fors Othomanicum

In fœdus inducens tyrannum,

Suaferis & dare colla CHRISTO.

REGALE semper profuit auctibus

Immensa spargi, si sibi pax, genus;

Utcunque suffecisse prolem

Borbonis & juvenis maritus

Narranda seclis copula copula

Pergent potentes, confluet inclytûm

Virtus procorum, grande momen

Imperio, focerisque scutum.

S. Collins, Regalis Collegii Præpositus,

& S. Theologia Professor Regius.

Carmen Natalitium.

De quaterna CAROLO-MARIANA Propagine.

Gratulatorium, etiamque Optativum.

Magnam columnæ quatuor mundi domum
Elementa totidem fulciunt: duo mascula,
Operosa, vegeta, fortis activæ genus;
Nativa totidem conjugat passivitas.

En columen orbi maximum *Britannico*

Æquale numero, congener sexu dedit

Utrinque dispensator æquilibrii

Beneficus augens Regiam prolem Deus.

Gratum hoc, bonorum consonum votis bonum

Gratûsque Musis hic renarrandi labor.

Sed nunquid isthic nostra vota desinant?

Thalamine casti meta sit quaternio?

Immo pusillum numeret elementis gregem

Natura. Vobis conjugalis hortuli

Adhuc redundet fructus affluentior.

*Maria Carolûs*que pergant edere

Et masculini & foeminini germinis

Rosæque Liliæque plures surculos,

Natos, nepotes, filias, neptes. Novæ

Succrescat alter, altera accrescat novo,

Et alter usque, & altera, alter, altera.

Videâtque prolem uterque numerosam parens

Heroicorum carminum supra pedes,

Scientiarum, vel Camœnarum chorum.

Supraque metri syllabas Iambici,

Canenda Musis capita, chara posteris.

Thom. Goadus, Coll. Regalis,

Sacrae Theologiæ Professor.

Peperit

Carmen Natalitium.

Peperit Regina, peperit lætitia.

E Naturali qui carcere prodiit, infans
In lucem, & dias emissus dicitur auras.
At quoties oritur Regali ex femine proles,
In lucem lux ipsa micat, Solisque diei
Additur alma dies. Patriæ de fonte coronæ
Emanat radius, scintillat Regius ignis,
Qui regni partes circumvibratus in omnes
Reflexum generat repetitâ luce calorem.
Lætitie, quâ corda calent, conceptio format
Prolificos motus: hinc imprægnata repente
Pectora plena tument, ac, ni nova gaudia nixu
Exillant, pressò rumpentur viscera foetu.
Exitus hic pennâ datur obstetrice: Camœna
Est proles; cantus vagitus; lineæ quæque
Fasciæ, compactæ sunt incunabula chartæ
Lectoris manus est cunarum sedula motrix.
Sic partus partum genuit: geminavimus omnes.

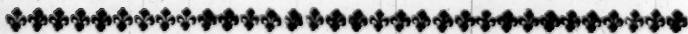
*Laetabundus peperit idem
Thomas Goadus.*

Carmen Natalitium.

*Ad Regem Serenissimum de multiplici
prole sua.*

S Cilicet Heredem, qui sceptrā Britannā teneret,
Olim Cēsariū quærere cura fuit.
Ast Tibi de cœlo, Rex Optime, Rector Olympi
Depluit in gremium Pignora multa Tuum.
Imbrifera æthra piā perfundit rore Mariā,
Ros facer iste omen fertilitatis habet.
Hinc Ver perpetuum, quod non tua carmina, Naso,
Postulet, ut citiūs flore virescat ager.
Sponte venit nulli non suspicienda Propago;
Alternis vicibus Disque, Deæque nitent.
Carle præis, sequeris Carolum Mariā, Sororem
Fratrē, huic comes is blandula, Nata minor.
Auspiciū felix in utroque videbimus ortu,
Quod discent propriis extera regna malis:
Nempe manu Fratres raptabunt sceptrā Tyrannis,
Sceptringeros mites sub iuga mittet Amor.

*R. Brownrigge, S. Theolog. Profess.
Aul. D. Cath. Praefect.*



*Ad Serenissimam Reginam de Partu
& Libro hoc Academico.*

Quanquam nec Gremio sperat, Genibūsvē reponi,
Vel Manibus saltem posse sedere Tuis;
Est tamen ille Tuus, quem fert Academia, partus;
Est Tuus, aut Natæ filius ille Tuæ.
Nonnunquam potuere aliæ peperisse Gemellos;
Tu (mirum!) nunquam non peperisse potes.

J. C. Pr. Coll. S. Petri.

Carmen Natalitium.

*In Sereniss. Regina Puerperium ad solennia
Domini natalitia.*

Virginei memores partûs pia turba solemus
Læti bis senos concelebrare dies.
Hos inter festos & multo thure calentes
Aras, præstò novum est ecce puerperium.
Ecce Maria nova est: quin & nova gaudia Terris
Ecce Maria suis parturiendo parit.
Sit dilecta tibi Regina puerpera, Christe,
Quæ natalitiis est famulata tuis.
Sit soboles dilecta tibi, quam numine fausto
Sic visum est cunis consociare tuis.

*Ad Regiam Infantem ipso die Herodiani
infanticidii editam.*

Miscuit infantum matrum cum lacte cruorem
Bethlemi in Pagis hæc truculenta dies.
Hæc truculenta dies proprio tot sanguine tinctos
Ausâ est Martyrio reddere Christicolas.
Quique loqui Christum nondum didicere tenelli,
Pro Christo infantes jam didicere mori.
Ast eadem mutata dies lætissima nobis
Illuxit, vitam dum dedit illa Tibi.
Pro Christo sic dulce mori est: non est tamen unâ
Cum Christo & nasci & vivere dulce minus.

*Rich. Lowe, Præfectus Coll.
Corp. Christi.*

Carmen Natalitium.

In *Illustrissimam Principem* ELISABETHAM

*Regis CAROLI Filiam, natam ad
crastinum S. Innocentium.*

Quam tempori! Non potuit opportuniùs;
Seu seriùs, sive citiùs.
Nempe celebrat Domini sui Natalia
Die suo, suo ordine.
Tres post Dei Natalitia Festos dies
Sacrauerant alij priùs,
Virique puerulique, Sanctissima cohors:
Sed foeminae deerant adhuc.
Tandem ecce nobis Sancta Princeps nascitur,
Quae consecret quartum diem:
Diem, dies qui ceteros complectitur,
Ut Sancta Sanctos ceteros.
Hanc namque, collatis in unum symbolis,
Ornare reliqui omnes student.
Stephanus *Coronam* dat, Joannes *Gratiam*,
Infantuli *Innocentiam*.
Decembris igitur, festus esto in secula,
Nonus supra vicesimum.
Quin perge cunctos, *CAROLE*, duodecim dies
Minio notare Principum:
Sanctoque liberum tuorum catalogo
Annum novum junge veteri.

Rich. Sterne, Praefectus Coll. Jesu.

Carmen Natalitium.

In prænomen Illustrissimæ Principiæ

D. ELISABETHÆ

nuper in lucem edita,

*Cum voto atque omine secundissimarum
totâ vitâ fortunarum.*

E *Erit æternum nomen, LI libera vivet,*
S A *Saturata bonis, BETA beata Deo.*

Deliciæ superûm Virgo, spes addita regno,
Sceptrigerûm longo stemmate sanguis avûm;
Qui canit hæc, tua fata canit: tua fata putare
Hujus materiem carminis esse, pium est.
Carminis authorem, tua si modò fata loquatur,
Non hominem, Clarium sed rear esse Deum.
Quòd simili si lege meæ decurrere Musæ
Fas quoque, quod propriè te notet, istud habe;

E *Edas excelsa operum, LI limite nullo,*
S A *Themis ut sapiens, BETA secunda Diis.*

*Thomas Goade, Regalis
nuper Collegii Socius,
Doctor Juris Civilis,
& Professor ejusdem
Regius.*

Carmen Natalitium.

In alternatum sexum alternis partibus

Επιθαλαμίου Θαιακόν.

O Sanctè pactos fortunatósq; Hymenæos!
Ipse quibus voluit Deus immortalis adesse,
Præq; fuit, dextræq; dedit conjungere dextram,
Cœlestesq; animos concordi pace ligavit:
Jurgia quos nulla excipiunt: ubi plurima regnat
Majestas, & amor nullo superabilis ævo.

Concessit primas ultrò pia nupta marito;
Promisit nuptæ partes sed & ille secundas:
Annuit & pactis Regum Pater, atque hominum Rex.

Mascula, prima fuit proles; foemella, secunda:
Tertiâq; ut primæ similis, sic quarta secundæ.

Imparibus numeris sic sic respondeat impar;
Par, paribus: semper servatis legibus iisdem!
Et respondebunt: nisi me Prognostica fallunt,
Et vanum augurium docuerunt *Pythagorei*,
Fœmineus numerus quibus est par; masculus, impar.

ΝΗΣΟΜΑΧΙΑ.

Insularum Certamen

αἰσ. 520 α. 1.

ESto (nec invideo) magni Jovis insula *Creta*:
Spumigenæ nutrix *Cypridi* *Cyprus* erat:
Clara fuit *Delos* *Dianæ* & *Apolline* natis:

Carolidum nutrix insula qualis erit!

Insula coronata.

Candidior multò nostra est nunc insula ^a *Cretâ*:
Auro *Caroleo* ^b villius æs *Cyprium*:
Erubuit ^c *Delos* sceléq; abscondit in undis:
Felix ante omnes insula ^d *Carolea*.

^a Vulgò
Candia.

^b Κρίπτη ἀκροίος

^c Κύπρου καὶ
τελεῖται.

^d Δῆλος ἀδρι-
ατικῆς.

^e Ἀλβέρ-
τῳ.

ΕΠΙΝΗ-

Carmen Natalitium.

ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ

*Serenissima Regina MARIAE matrum
felicissima Sacrum.*

Cedite *Romanae* matres *Graiae*; *MARIAE*:
Primum inter matres obtinet illa locum.

Ilia Marte gravis peperit cum fratre *Quirinum*:

Marte gravis quamvis *Ilia* crimen habet.

Audiat ipsa deum quamvis *Berecynthia* mater:

Nil nisi terrigenas edidit illa deos.

Septem habuit *Niobe* pueros, totidemq; puellas:

Orba tamen facta est, facta superba prius.

Ediderit *Latona* licet cum fratre *Dianam*:

A quo compressa est, turpis adulter erat.

Latonam vincit numero partuq; *MARIA*:

Fortuna, *Nioben*; ut numero inferior:

Nobilitate, deum genitricem terrigenarum:

Iliam item casti conditione tori.

Alternis vicibus fortunatissima matrum,

Servato sancti foedere conjugii,

Natosq; & natas peperit Regiq; Patriq;

CAROLIDASq; duos, *CAROLIDASq;* duas.

Quam bene consuluit casto Deus equus amor!

Quam bene CAROLEAE semina jacta domus!

Semina quae diversa locis crescentibus annis

In messem crescant multiplicata precor.

Carmen Natalitium.

Ad Sereniss. Regem CAROLUM,
de Progenie Regia ΕΤΔΟΡΗΤΗΤΑΝ.

CAROLE, quot nati nataeque, tot & tibi regna:
Hæres regnorum quattuor unus erit.
De Duce sollicitus nè sis & utraque sorore:
Hæres virtutum sexus uterque cluet.
Nec deerunt sua regna tuo de sanguine natis:
Dum partes mundus quattuor unus habet.

Ad Carolidas utriusque sexûs

ΠΕΡΙΠΡΩΤΗΝ.

CAROLE, Tu Sceptrum accipies, & regna paterna.
Connubium poscent regna, *MARIA*, tuum.
Regna trahit secum tibi quæ nuptura, *JACOBE*.
Grande sonat quiddam nomen, *ELISA*, tuum.

De quatuor anni Horis

Μηνων Αἰτιών.

Quattuor in partes totus distinguitur annus.
^a Ann. 1630 *VER* tumet exultans nomine ^a *CAROLEO*.
AUTUMNUS sese clarus natalibus effert,
^b 1631. Sive ^b *Maria* tuis, sive ^c *Jacobe* tuis:
^c 1633. Et glacialis *HYEMS* nascente superbit ^d *Elisa*.
^d 1635. *ÆSTAS* sola suum distulit officium:
Quamvis nec voluit non officiosa videri,
Si Regina velit, partubus apta satis.

De Men-

Carmen Natalitium.

De Mensibus Caroleo generi natalitiis

Θεομαβδτικόν.

Ann.
163a.
1633.
1631.
1635.

Carolida exultat majoris origine *MAIUS*:
OCTOBER gaudet se peperisse *Ducem*:
Natalem *Domina* gestit vidisse *NOVEMBER*:
Aucta à *Postgenita* Festa *DECEMBER* habet.

De Festis Decembris

Χεγνολογικόν.

Ter sex trésq; dies numeres si mense *Decembri*,
Ultima de *Thoma* nomine nomen habet:
Post triduum sequitur Domini natalis *Iesu*:
Excipit hunc *Stephani* sanguine tincta dies:
Postera lux multum dilecto sacra *Joanni*:
Tum rubet *Infantum* cæde notata dies:
Clarior affulsit solito lux proxima nobis,
Cui modò nata *Infans* nomen *Elisa* dabit.

Θαυμαστικόν.

Noluit esse pater, sacris non antè peractis,
CAROLUS. O quantæ hoc relligionis erat!
Ante Deum natum, & Sanctorum Festa, *MARIA*
Non peperit natam. Quàm pia mater erat!
Nec tunicis uteri solito conamine ruptis
Morigera in lucem filia profiluit.
Festa uteri sanctis celebravit clausa tenebris:
Prodiit in lucem post ea *LUCIS* amans.
Quàm dilecta Deo gens nostra, & utroque parente
Cum non dissimili prole beata cluet!

Radulphus Winterton, Coll. Regal. Socius,
& Medicina Professor Regius.

Carmen Natalitium.

In Natalem Principis ELISÆ.

CUr Natalitiis Elisa malles
Nasci, quàm reliquis diebus Annæ?
An somnum Tibi cantus Angelorum
Decussit placidum? inter & choreis
Ut esses propera exilis puella?
An clamor populi irruentis, atque
Beatum Stephanum obruentis, imbre
Heu duro nimis atque grandinoso,
Sed quo fulgida Martyris corona est?
An dulcem soluit Tibi soporem
Æson ille senex, agens Triumphum,
Joannes olei lebetes coctus,
Extremæque superstes unctioni?
An te pertigit Innocentiorum
Vagitus? quibus aut opem tulisse,
Aut auxisse gregem lubens parâras?
An quod rara dies rubens secuta est
Natalem, minium alteri datura es?
Totum credibile hoc. Sed est, opinor,
Arcani est aliquid profundioris,
Cur Natalitiis Elisa mallet
Nasci, quàm reliquis diebus anni.
Dicam carmine, rem decentiore.

CUm Christo nasci qui vult, vult (credo) renasci
Per Christum, & Christo commoriente mori.

Epiphaniarum dona. Opus Diei.

^a *Christus*
Dominus.
^b *Christus*
Dominus.

Magna Magi nato donârunt munera ^a Christo;
Nos pariter, ^b Christi Filia, dona Tibi.

Es

Carmen Natalitium.

Es dives, crepitátque Tuis sacra Braſtea Cunis.
Qui tibi fert aurum, Tethyi fundit aquam.
Non tam Cinnameo poſita eſt Avis Unica Nido:
Fruſtra thus dabimus, Lilia oléſque Roſas.
Aurum & thura dabunt poſthac, Proceréſque, Prociq;
Carmina nos. Quadrant munera & iſta *Magis*.

In Principis natalem, ſcilicet 28 Decemb.

Advertens Carolus Procerum certamina, poſſet
Quis magè grata Anno dona dediſſe novo;
Riſit; & Inveni, dixit, quò vincere poſſum
Donorum gratas præque venire vices.
Munus Gemma fuit, Reginae inſculpta Figuram:
Mirare Artificem, ſpirat imago, Patrem.
Sic eſt: quàm recipit Carolus dona antè rependit,
Officia & populi prærogat arte ſui.
Carole vicifti. Tua (Rex) poſtrema Decembris
Vicerunt Jani munera prima novi.

Ad REGEM.

PSAL. 144. *Sint filia noſtra ſicut Antarii Lapides
in ſtructura Templi.*

Sint Antarii Lapides ſicut Filia Tua.

Spectat in occaſum quod Pauli, & vergit, in ortum
Spectat: & à Radiis ſperat habere Tuis
Splendorem. Ornatus exemplà domeſtica fume,
Et referant Natas Marmora bina duas.

*B. Oley, Aula Clarenſis Propraſes,
Procurat. ſen.*

Ad

Carmen Natalitium.

Ad Infantem natam die

S. Innocentium.

Hoccine es ausa die nasci, quo Infantia crimen?
Hoccine quo nasci sat meruisse mori?
Infans, Confessor, Martyr non nata fuisti;
Vivâque Virgo sacro connumeranda Choro.
Baptismo Dominus dat frigidior lavari:
Unda via ad cœlum est frigida, tuta tamen.
Affigam votum: Quid enim nisi vota supersunt?
Fingere non nōrunt (triste poëma!) preces.
Martyribus pueris, puris Infantibus illis
Cætera Te similem, non ego morte velim.

In partum ad finem Mensis atque

Anni simul.

CUr dudum grāvīda & partu vicina Maria
Non partum citiūs protulit, anne rogas?
Solvitur: Ingratam cœlestia numina gentem
Immemores tanti nos timuere boni.
Idcirco hæc Proles Regalis vivere cœpit
Tunc, quando finem Mensis & Annus habet.
Oro non omnis tantum sic terminet Annus
Et Mensis, verum & secula. Fiat. Amen.

Votum Fr.® Walsall, C. C. C. Soc.

Taxat. Academ. als.

Ad

Carmen Natalitium.

Ad Serenissimam Reginam

ΕΥΧΗΤΗΡΙΟΝ.

Regina pacis obsidum Britannicæ
Fœcunda Mater Principum,
Cujus beati prole votivos (Iô)
Quartò triumphos ducimus;
Quæ digna tanto vota promet munere
Vates furoris impotens?
Lata quotannis fruerè tu propagine;
Nos te fruamur sospite.
Compendiosè sic precamur omnia:
Sic summa rerum stringitur.
Quin perge porrò, perge Diva talibus
Ditare regna partubus,
Æterna nostræ gentis ut cluas Parens,
Et pace dones posteros.

Tho. Rowe, Coll. Regal.

In partum Regina nuperum.

LEthifer invasit postquam Finlandius ensis,
Almannumque furens rasit ubique solum,
Principibus jacet orba suis Germania, cassa
Vertice regali Suecica palma suo.
Te, Maria, ambivit tanti vicinia damni,
Nè feriat nostrum lenta ruina solum.
Instaurat Natura suos rediviva sepultos,
Gratior è tristi funere surgit avis.
Mole perexiguâ nata est, sed Regia planta,
Quam succrescentem lacteus imber alet.

C

Quò

Carmen Natalitium.

Quò fugis interea, sociâ comitante pruinâ,
Vestitus brumæ floccule? quid properas?
Candorem conferre pudet: sic lumine solis
Percussum niçtat syderis omne genus.

Joann. Harrison, Art. Mag.

Coll. Tr. Socins.

In auspiciatissimum Natalem, & Natales augustissimos

ELISABETHÆ

*Filia Serenissimi Regis, festo Nativitatis
in luce edita, ΕΥΚΤΙΝΟΝ.*

AN celebriori es nata Natali die,
Natalibusve nata celebrioribus?
Prognata longâ es Regiâ profapiâ,
Connata Christo Rege, Protomartyre,
Joanne & Innocentibus. Tu mactæ sis
Omine bono Natalis & Natalium!

*Nativitas promittit in Christo novam
Nativitatem. Gloria prænuntiat
Stephanus Caronam, Evangelistam, Gratiâ-
-Domini, Joannes indicat, plenam fore.
Sanctam Innocentiam Innocentes arguunt.*

Nataliumque splendor omen optimum;
Matrem Te & aviam & proaviam & abaviam & supra,
Interminato liberorum stemmate,
Pronepotum & abnepotum & infra eos, Ducum,
Regumque, Principumque. Nunquid amplius,
Augustiusve Terra vel Cœlum potest

Natalitii

Carmen Natalitium.

Natalitii honoris dare, Infans recipere,
Cupere Parentes, nos precari subditi ?

Aliter ad Regem.

CUM Tibi Natales visum insignire Tuarum
Natarum, æternas addis utrisque notas:
Natalis Christi alter erat memorabilis; alter
Regni; (Talis enim quinta Novembris erat)
Gaudia sic geminas, gratesque: ut maximus anni
Se redeat inajor festus uterque dies.
Nempe aliis *Casus* dominetur, & *Impetus*: At Tu
Consilio generas, *Arte* Maria parit.
Quis Tibi in humanis dubitabit cedere, cum vel
Natura arbitrio pareat ipsa. Tuo?

De Prole Regia numerosa.

REx est mortalis, Respublica dicitur esse
Immortalis. An hæc duret, an Ille magis?
Nulla diu sine Rege fuit Respublica: Rege,
Haud secus ac animâ turpe cadaver, eget.
At grave mortales malum ineluctabile torquet;
Æternos, Reges, non licet esse, bonos.
At Rex Anglorum æternus. Non unicus; (ô si
Unicus æternus!) stemma perenne tamen:
Stemma beatorum feros Regale nepotes,
Seu Rex, seu Regi nupta petenda viro.
Qui regat imperio populos, pariâtq; Monarchas,
Regem & Reginam stirps Carolina dabit.
Hæc populis Reges, hæc Reginasque, perenne
Seminium Regum, stirps Carolina dabit.
Ergò ingrate tace. Æterna est Respublica: At illa
Nè sit mortalis, stirps Carolina dabit.

Carmen Natalitium.

Ad Regem strenā.

TEmpus adest, quo strenā, anno vertente, feruntur:
Nemo Tibi parilem ferre, Tuāve potest.
Vos Pariles alterna decet strenā. Ex Te uterum fert,
Fructum uterique refert Ipsa Maria Tibi.
Talia ferre Maria solet Tibi munera soli;
Talia ab Hac sola suscipere Ipse soles.

R. Gell, Bac. Theol. Coll. Christi Socius.

In Principem natam Regi Serenissimo.

MAterie geminā pretiosè pingeris : Auro
Scilicet, & Natis, Carole magne, tuis.
Auro alii poterunt Regem depingere, fictè:
Ad vivum solus Carolus ipse potest.
En venit in lucem nova dulcis imago Parentum :
Hoc Amor augustus nobile fecit opus.
O Princeps auro pretiosior ! Ipsa venustas !
O matris niveo digna jacere sinu !
Quin oculos aperito tuos tam suavè nigellos,
Volvitur ad cunas dum pia Musa tuas,
Musa, tibi sudans multas optare salutes,
Musa vel aspectus ambitiosa tui.
O matris pictura tuæ, dignare videri;
Ducat ut effigiem carmine Musa tuam.
Se pingunt ipsas aliæ fortassis: & esto;
Terribiles aliàs omnibus esse putem.
Principis at vultum sola ars divina Parentum,
Doctæque Pieridum pingere digna manus.

Joannes Booth, C. C. C.

Carmen Natalitium.

*Ad Augustissimum Regem Carolum, de sacratissima prole
sua utriusque sexus nuperrimè geminata.*

QUàm lætum! Fratres geminos, geminâsq; Sôres
Ostendunt Thalami, Carole magne, Tui:
Quòdque ad vota Tibi, nobisque ità Numine dextro
Indulxisse Deos, Carole, jure putes:
Bis duo Regna (tuæ virtutis præmia) primùm;
Deinde dedisse Tibi Pignora bîsque duo.
Anglia cùm Scotis, cùm Gallis junctâque Hyberne:
Quid super hæc, nisi tot Pignora grata forent?
En par Regnorum numerus, Capitumque: triumphet
Cum Regnis soboles: JAM SUMUS ERGO PARES.

Guil. Norwich, Coll. S. Pet. Socius.

ILLa Deum, mundi dudum est enixa salutem:
Quàm citò post illam nostra Maria parit!
Lætitiâ tumuisse novâ sic nempe putatur,
Ut gratum hoc ultrà ferre nequiret onus.

Joannes Peerse, C. C. C.

*Ad Reginam, & illustrissimam Infantem, quam peperit
5 Calend. Januar.*

MItescit auræ blandior halitus,
Et bruma partûs conscia Regii
Frigus remisit, vinculisque
Præcipitant fluvii solutis.

Carmen Natalitium.

Regina, quintæ jam sobolis Parens,
Lucina cujus fausta laboribus
 Constanter indulget salutem,
 Quid tibi tot populi rependent,

Fœcunditatis præsidio tuæ
Securiore, milite quàm truci,
 Circumflui aut fluctu profundi,
 Aut ratibus numero tremendis?

Jactare vires, Galle, soles tuas,
Molémque regni nobilis integram,
 Hispanus auro vincit orbem,
 Et tremor est utriusque solis;

Munita condunt oppida Teutones,
Audax superbit Belgia navibus,
 Et sancta majestas Cathedræ
 Dat placidam Italiæ quietem:

Fœcunda Princeps nos Britonas beat,
Et conjugalis fidus Hymen tori,
 Ac tutius, Regum, aula fulgens
 Sanguine, quàm rutilantis ostri.

Tu macte proles sydereæ, & licet
Vagire cunis parvula splendidis
 Digneris, ut surgas ad annos
 Floridior, tibi fata debent,

Augusta surgas gloria Virginum
Captosq; Reges luminibus trahens,
 Magnosq; sponso nupta, & ipsa
 Purpureos paritura Reges.

Ed. King, Coll. Christi Socius.

Carmen Natalitium.

Genethliacon ad Reginam.

O Dea, seu Tu nata Deis, seu magna Deorum
Mater, & æthereo producis sydera partu;
Non tam cœlesti felix Berecynthia prole
Ingreditur mater Phrygias turrita per urbes
Læta Deûm partu; nec enim jactantiùs ulnas
Explicuit, tenerâsq; genas pertransiit ictu
Molliter, & parvos porrexit ad oscula Divos.
Cernis, ut Augusti faciat spem parvulus ævi
Carolus, ut vivâ contorquet lumina flammâ,
Utq; suo tenerum vagitu despuit ignem?
Cernis, ut in medio Majestas ore verenda
Formosûsq; vigor scintillet, & ignea Virtus?
Jurarem facilè Odrysiò de sanguine cretum,
Ni Jove prognatus magnâq; ab origine Divûm.
Sic, puto, maternis ingens Tyrinthus ulnis
(Cum tenerum mater religavit syndone corpus)
Ipse tamen se sollicitâ de Matre reluctans
Fortiter expedit, projectâq; lintea longè
Reppulit, imbellêmq; nurûs deceperat artem.
Aut etiam, cum Phlegræis animosior arvis
Non expectatis Antæo viribus hosti
Dat stragem latè, & violentâ cæde Gigantem
Prosternit: tum suspirans immanè recumbit
Frendens se reperisse parem. Spes Carolus infans
Prævortit (Regina) tuas: jam, jamq; tremendo
Magna supercilio surgit fiducia, dia
Majestas; jam nunc stupuit Tritonia natum
Jam tenerum, incepitq; sibi diffidere Mavors.
Nec non Ille tua (ô Regina) secunda voluptas
Crescit & in Fratris mores, & pectore Martem

Induit,

Carmen Natalitium.

Induit, atq; Ducem Patrémq; probavit in illis.
O quanta augustâ fulget constantia fronte,
Quæq; suum demonstrat Avum prudentia, virtus
Cauta, nec ignaro quovis correpta furore!
Hæc (quantum è puero possis deprendere) summa est.

Illæ etiam Vestræ geminæ, duo sydera, natæ,
Majestate ambæ, formis præstantibus ambæ:
Utraque luminibus puris micat, utraq; castas
Excitat ore faces, quibus & Cythereia cedit,
Deliâq;, & conjux non indignata Tonantis:
Auroræ vincunt digitos, non colla pruina,
Non æquant violæ crines, non lumina stellæ:
Tantum matre suâ superantur utræque; sed illa
Luce minore tamen fulget, flammâq; recenti.

Qualiter è croceo surgens Aurora cubili
Cunctanti primùm flammâ, trepidôque modesta
Lumine proludit, mox igni audace pudorem
Exuit, & plenâ rutilat Tithonia flammâ,
Et nitidos spargit crines. Aut flore sub uno
Ceu geminæ Sicanæ rosæ per jugera regnant:
Hæc laxo satiata die, diffusâque Phoebo
Expandit nodos, picturatûmque volumen
Corticis; illa latet, trepidâtq; admittere Solem,
Donec diffractô prorumpat pulchrior orbe.

Vix, ô vix cernet reparato Cynthia cornu
Lustra duo, (si Cirrhæum secreta monentem
Novimus Aonii vates) cùm Gallia nostras
Ambitiosa petet, veniétq; Hispania, terras.
Utraque, Divarum maneat quam fata Sororum
Quæret, emétq; suam conjuncto fœdere pacem.
Tunc tedas accendet Hymen, tunc Regia Juno
Descendet, Triviâq; deâ comitata triumphos

Cypris

Carmen Natalitium.

Cypris aget, plaudétque suis Pax aurea pennis.

Tunc, ô tunc placidis secura Britannia rebus
Stabit, & externas impunè volabit ad oras;
Expuet Oceanus pretioso gurgite gemmas,
Evolvétque aurum, Thamesis spumabit Iberis
Divitiis, cœlo rursus descendet ab alto
Religio, totóque cluet Rex solus in orbe
Carolus, agnoscétq; unam gens quælibet aram.

Rich. Mason, è Coll. Jesu.

*In Serenissima Regina nostra Maria
recentem sobolem.*

DEpofuit rugas, pulchræque ad Principis ortum
Optimus expansâ fronte December adest:
Ut placidum adspectum vultus vocitare Decembres
Hinc liceat, priscae nil feritatis habet.
Solùm Jane doles, quæ non fers ipse, Britannis
Dona dari: à tergo jamque videre piget.

C. Banks, è S. Pet. Coll.

GEntem tam vario beâsse partu
Anglorum, & cumulâsse tot triumphis,
Post cœlos, poteras Maria sola;
Quæ sic præ reliquis tuos Britannos
Terris diligis, (hoc, amore Sponsi)
Ut leges populósque cæterarum
Poscas Angligenis subesse scèptris.
Hæc victoria ut esset incruenta,

D

(Talem

Carmen Natalitium.

(Talem namque cupit Salus Amórque
Humani generis, Maria) nunquam
Bello progenies ferox & armis
Fecisset, vacuíque terror orbis:
Sed mitis soboles, propago pacis;
Quæ vincla injiciat, sed invidenda
Genti non domitæ, beata vinctæ.
Hinc tot filiolas, favente cœlo,
Brittannis peperit, Venus, parente
Quâ, si nunc oriunda, prodiisset.
Regnant imperio mares paterno;
Largum multiplicémque principatum
Proli fœminæ torus mariti
Affert conciliârque transmarini:
Utrumque hoc Carolo, tuisque munus
Præstabis populis; utrisque felix:
Hæredes folio dabis Britanno,
Uxores aliis; ut unus orbem
Princeps, qui meruit, gubernet, ac nos
Thure aras oneremus, intuentes
Hinc illinc Carolos, & hinc Marias.

Ed. Hide, Art. Mag.

Coll. Trin. Socius.

*Genethliaca Illustrissima Principis nata
quinto Calend. Januar.*

Dicitur orta mari Venus, & Venus orta Mariâ est.
Sanctior hæc, & non pulchrior illa fuit.

Carmen Natalitium.

Ad Reginam puerperam.

QUOD non cum violis, rosâque vernâ
Profers ^{et æquum} Maria prolem,
Hoc est: In teneris docere cunis
Infantem properas, procul relictis
Fluxo blandiduli nitore secli,
Picto stercore, byssinâque pompâ
Scortorum, Venerisque mollicellæ,
In scenam ut veteres agat Sabinas.
At natalitiam celebritatem
Ereptam Veneri, senique Jano,
Tristi nè pigeat dedisse brumæ.
Nam dignas cupiens referre grates,
Testatur sobolem, diemque faustam,
Tellurem niveâ tegendo veste.

Aliud.

QUOD non Autumnò parias, nec sydere verno,
Non sic grata minus pignora tanta dabis.
Nec vox obriguit, torpenti frigore strinxit
Flumina læritiæ nec glacialis hyems.
Non, cùm terra parit, tumidisque albescit aristis,
Autumnus, sed, cùm magna Maria parit.
Ver facit hirsutis succrescens herba colonis,
At nobis uteri germina sacra tui.
Hæc cùm bruma dedit, nihil est quòd mensibus istis
Tristior invideat gramina, grana, rosas.

Carolus Hotham, Coll. Christi.

Carmen Natalitium.

Ad Prolem Regiam, in tempus Natalis sui.

Ela agè, spes Anglùm! quòd sis Dea, credere fas est,
Quam neque tempestas, nec fera terret hyems.
Spuma maris, Venus, alta dedit tibi nomen; & ipsa
Spuma hyemis rigidæ det tibi nomen idem.
Quòd mare, quòd fluctus sprevisi, Diva, quid obstat,
Quin meritâ clucas forte Secunda Venus?

Rob. Baker, Generos. Aul. Cath.

De numerosa Serenissimi Regis prole.

Anglia, te mediis positam lætaris in undis;
Tèque à Marte procul, sicut ab Orbe, putas:
At meliøre tuus Rex te munimine cingit;
Ille ferax Prolis, Pacis & ille ferax:
Mœnia promisit Baconus ahenea: nugæ!
Quatuor ecce dedit Rex tibi; plura dabit.

*In felicem Natalem Illustrissime
Principis.*

EN Natale triplex, tres Mætres, Pignora trina!
Quæ, diversa licèt, jam coëtere sinul:
Virgo Orbi prolem peperit, Regina Britannis,
Et pariunt grates Musæ ob utramque Deo.

Anton. Scatergood, Art. Bacc. C. T.

In Decembrem Illustrissime Principis Natalitium.

Heus blandæ violæ, rosæq; blandæ,
Et vos dulcia fraga, liliùmque,

Veris.

Carmen Natalitium.

Veris filiola ! diu morantes
Heus vos, heus ubi? scilicet Decembri
Vestrae deliciae, Cupidinésque,
Vestrae Nectareæ, annuente Florâ,
Debentur Veneres: nec ergò Maium
Expectate alium: sat ille, quandò
Veris Primula nostra pullulavit:
Hic Ver, hic habita pedémque fige.

R. Cudworth, Coll. Emm.

Serenissimo Regi CAROLO.

JANUS adest bifrons, faustum qui nuntiat annum:
Regia dona ferens (Carole) Janus adest.
Alma Maria novos divino Numine partus
Præbet, digna viro munera, digna Deo.
Non majora potest anni felicitis origo,
Quàm quæ coelesti munere missa vides.
Non majora potest optare Britannia felix,
Hæc modò si dederit, quæ dedit, usquè Deus.

Illustriss. Domina Sereniss. Regis CAROLI filia.

NON gemmas, nec opes, non vestes murice tinctas
Afferimus cunis, coelica Diva, tuis.
Quæ Dea cunque fave (nec enim mortalis origo:)
Conveniunt Divis quæ tibi vota damus.

Genethliacon.

DESINAT Astrologus stellam spectare coruscam,
Quam quondam ostendit Cassiopeia novam.

Carmen Natalitium.

Illustri majora patent miracula partu,
 Sydera terricolis splendoriora micant.
 Nascitur auspiciis faustis nova stella Britannis,
 Eluxit Veneris dignior orbe Venus.
 Emicat. En spargit radios: non clarius Euro
 Fulget ab Eoo sole oriente jubar.

Ant. Haliburton, Art. Bac. C. Gun. & Cati.

Ἐἰς τὴν χαλκίην καὶ θεοειδέα τὴν Ἡρώην Ποσίδ᾽
 γυναικῆν.

Νῦξ μακρὴ καὶ χεῖμα, ὅταν τὰ πρῶτ' ἐπαύρῃ
 Φῶς τὲν ἢ ζᾷει, δέσποτ', χαλκισμῇ.
 Γυμνὴ, πάντα γαῖα ἐὼν κλέθ' ἀνθρώποισιν
 Ἐκρύβει, ἢ χλόνθ' λείπει ἀμείψαμῃ.
 Ἐλαυνὴ δέσποινά, τὸ λείπειν ἔσ' ἐχέουσιν,
 Παντοδαπῶν δ' ἀνδρῶν καὶ χαρίτων παῖδον.
 Φεῦ! ποῖον θύσσει πεπλοῦντοί σ' ἐν αὐτοῖς,
 Ἡ χεῖρς κείναι, καὶ βρέθ' ὄν, δωάται;

Ἐἰς τὴν τῆς ΜΑΡΙ'ΑΣ τῆς μακαριωτάτης
 βασιλείας πολυτελείαν.

Αλλο ἄλλοτ' αἰετμὸς ἀρεσκέτω αἶθε ἢ μύσας
 Τὰν ὄρενα σκεδάσαι δάδα ἐπὶ χερσίν.
 Ἀντάρκης μονὰς ἐντὶ, καὶ ἄλλων ἀρχὴ αἰθμών.
 Ὡ τῆς ἀρχαίων θυσισσῶν σφίγας!
 Ἐντὶ μονὰς κρέων δυάδ' ὅτ', σφιδάδ' ὅτ' ὅτ', ἐντὶ
 Περμῆδ' ὅτ' ὅτ' ὅτ', τῆς τετράδ' ὅτ' ὅτ' ὅτ'.
 Ταῦτ' ὁ γέρον Σάμ' ὅτ'. τί δέ σοι δοκεῖ, ὦ βασιλίσσά,
 Ὡ θαλάσσης ἰερά ρίζα διοτρεφέων;
 Ἐἰ πίθε, καὶ μονὰς ἀμυγαλῶν ἄγε, μή τι πάρα χθλῆς,
 Τίκετ' ἢ σὺ γαμήτη μυνεῖσθαι μονάδων.
 Ἐρῖν' ὁ Μοῦσ', ὅς κε χεῖρ' αἶ.

Carmen Natalitium.

*In tepidam humidamque tempestatem circa natalitia
Serenissima Principis natae 5 Cal. Jan.*

QUæ vis repressit flamina Thracia?
Aut quæ, Decembris tristitia frigora
Compescuit? non mitis imber
Jane tuas decuit Calendas.

Dic, Qui tepores Caucaſeas nives,
Quinam fugârunt Sarmaticum gelus
Cryſtallinas quinam calores
Tam ſubitò ſoluere gemmas?

Gemmam ſtupendis artibus, omnium
Mater polivit molliter, & ſuam
Pulcherrimam mirata prolem
Pectore ſollicitam favillam.

Concepit; arſit; juſſâque nubibus
Vultu ſevero dixit. At illius
Parebat uniuerſa moles
Legibus, atque operi favebat.

Sudabat aër, quòd ſacra pignora
Algore poſſet lædere: quòd nive
Poſſent ſuâ nocere, denſæ
In lacrymas abiêre nubes.

Cœleſte germen, machina cui favet
Immenſa, quantam Cynthia circuit,
Lætare, gaude, vive; *χαιρε*
Quæ populo ſine voce dixti.

Hen. More, è Chriſti.

Ad

Carmen Natalitium.

*Ad Comitem Palatinum de Regia infantis
natalitiis.*

FLos ô summe tuæ decûsque gentis,
Hospes maxime, parsque multa nostri,
Belli murmura cûm sonora cessant
Divisos petis orbe qui Britannos;
Salvere hæc jubet hospitem tenella
Virgo, deliciae Deûm, tuæque
Stirpis gemmula. Quin & hospes ipsa
Nunc primùm Angliacas salutat auras.
Hæ sunt pacis opes superbientis,
Horti lilia furculique nostri.
Vagitus tremuli strepunt; sed audin?
Non sunt quos ferus impotensque victor
Vestras edocuit sonare sylvas,
Terram sanguine dum tegit recenti,
Direptumque puerperæ puellum
Festinat dare victimam parenti:
Nec qui funere plurimo notandi
Hunc natalitium diem cruentant:
Sed cunis latitans leves querelas
Quales Juppiter edidit puellus
Tinnitu Corybantium premendas.
Nos ô qui stupor imminentis ævi,
Quos nunquam gravior dolor fatigat,
Cunctis gentibus ô beatiore!
Sic felicior Anglia hæc fit usque:
Sic Germania discat esse felix.

Guilielm. Wilkinsonus, C. C. C.

Carmen Natalitium.

*Ad Filiolam Serenissimæ Regis Caroli,
carmen gratulatorium.*

Sufficit. Assiduis nunc finem imponere votis
Propitii mandat nuntia virgo Dei.
Cœlestis soboles, quæ tantum gaudia, tantum
Lætitiâ loqueris, nescia verba loqui!

Guiliel. Moore, Art. Bacc. C. C.

Sulta suam jactet gens proletaria sortem,
Venditet & Veneris pignora multa suæ,
Nec tam felices nexus regalis amores
Cui sobolem raro vel numerare datum.
Sed nasci innumeram sciat uno in Principe prolem;
Et facit officium nunc Dea tota suum.
Hic virtus collecta, & quæ sparguntur in omnes,
In tam divino pignore mista fluunt.
Producant celeres terrestria corpora fungos,
Unio gemmam unam regia dum pariat.
Unio sed peperit plures hæc unica gemmas,
Et virtus numeris integra facta suis;
Quæ sit adhuc numerosa magis, felicibus aucta
Ponderibus ventris diva Maria tui.

R. Bulkley, C. D. 7. Socius.

De nata Principe Γενεθλιακόν.

Magnifici conjux dum vixit Eliza Boëmi,
Et subiit casti debita jura tori,

E

Quam

Carmen Natalitium.

Quàm fecunda virum numerosâ prole parentem,
Germanum & multâ stirpe beavit agrum!
Lata laboranti multos Lucina per annos
Astlitit, ad cunas officiosa satis.
Nec licuit numen vel subduxisse, vel illam
Auxiliatrici destituisse manu.
(Tertantum Thalami Dea, magni conscia partûs,
Facta puerperii est serva, Maria, tui.)
At nunc heu tanto privatur Eliza marito,
Et jacet in viduo sola relicta toro.
Nec redit (ut quondam) dulcis labor actus in orbem,
Deseruit dominam pronuba Diva suam.
Nè tamen astringeri remearet ad atria coeli,
Officii facta es causa, Maria, novi.
Eia agè, dum sexûs patitur natura; nec unquam
Destituat thalamum conjuga Juno tuum.
Sic tibi, sic Carolo, sic nobis una Britannis,
Nomen, scepra, decus, quærito, fige, para.

*De Regia prole mascula, feminea, alternatim
in lucem edita.*

AUguro hoc, Carolo nostro magè mascula proles
Arridet, Mariæ foemina fortè magis.
Ludit in alternis vicibus Natura, nec illum
Passa nec hanc voto posse carere suo.
I, nunc sume novum, lectissime Carole, votum;
Tūque dein votum sume, Maria, novum.
Sic nostris tandem nec mas, nec foemina votis
Deerit, habet vestrum donec uterque suum.

Carmen Natalitium.

*In illustrissimam Principem 28 Decembris
natam, die infanticidio scilicet
infami.*

INfandum scelus est sat expiatum,
Tum quod quinta tulit dies Novembris,
Tum quod * sexta tulit dies Novembris.
Natales Mariæ quod auspiciatos
Idem mensis habet, nec is fit ultra
(Infaustus veluti) nigro notandus.
Quin pergis, bona Diva, & in Decembre
Quicquid prodigii est in expiatum,
Illud nata luit tenella Princeps.
Sic qui sanguine cædibûsque nuper
Infamis fuerat dies, dolore
Qui plenissima iusta postulat,ar,
Nunc Natalitium cluit, vocatque
Ad dulces citharas, lyrasque molles,
Gratum Threicii melosq; plectri.

* Henricus
Princeps obi-
it Novemb. 6
1612.

Votum.

O Sic pergat adhuc, & usquè partu
Festinet populum novo Britannum
Lætum reddere: si super sit ulla
Lux infausta, novo beata nixu
Fiat. —

— Sic lepidis, Maria, toto
Vultus Angliacis sit unus anno,
Lætus scilicet. —

Rich. Watson, Caio-Genr. A.B.

Carmen Natalitium.

In nuperum Regina partum.

HAc lege cœli sydera temperat
Natura, clari ut luminis arbiter
Sol ferre nocturnæ Sororis
Ora neget, nitidósque vultus.

At fas Britannis cernere Delio
Juncto nitentem lumine Cynthia,
Dum multa collucent in unâ
Astra domo, radiósque spargunt.

Excelsa Magni Regia Caroli
Anglis vocetur Regia syderum,
Quâ luce cœlesti sacrata
Flamma nitet, Carolina Proles.

Conjuncta binis Maria fratribus
Aulâ refulget sydus ut unicum,
Nec Cynthia hesternis tenebris
Orta faces pepulit priores.

Sic est: Horizon audiat inclytus
Multis calefcens ignibus Anglia,
Qui Principum accendant potentum
Corda, dein faculas jugales.

O perge plures addere Carole,
Maria plures, crescite Liberi,
Ut furgat ex ortu Corona
Texta sacro capiti Parentum.

Sam. Lynford, Art. Mag. Aul. Cath. Socius.

De

Carmen Natalitium.

*De nuperrimo Regine partu, ad
Regem & Reginam.*

PAr impar dulci Carolus cum conjuge ludit;
Et fore mox palmam sperat uterque suam.
Nascitur augusti dum parvula Patris imago
Carolus, exultat magnus ovátque Pater.
Nascitur eximiae dum Matris imago Maria,
Quòd meritò Mater magna triumphet, habet:
Alloquitúrque suum sic alma Maria maritum,
Carole chare vides? *Jam sumus ergò pares.*
In lucem simulac Eboraci gloria prodit,
Lætitiâ exundat, fit *2^{da} in D^o* Carolus:
Alloquitúrque suam sic blandâ voce Mariam,
Chara Maria vides? *Jam sumus ergò pares?*
Cui Regina genas roseo suffusa rubore,
Te fateor numerum jam superare meum.
Impar utrique est lætandi causa parenti:
En! vicit genitor bis, genitrixque semel.
Altera sed Matri nunc filia nascitur: Euge!
Dic iterum Carolo, *Jam sumus ergò pares.*
Sic regnum stabilire tuum, Rex maxime, pergas:
Sic pergas Anglos, oro, beare tuos.
O sic Nestoreos ambo ludatis in annos:
Invideant vestris tempora nulla jocis.
Nobis è lusu hoc promanant commoda: nobis
Carole tu gignis, túque Maria paris.

Steph. Jones, Art. Bacc.

Coll. D. Joann.

Carmen Natalitium.

O Nos beatos Principe Carolo!
O & beatos conjugē Caroli!
Uterque nos rursus beavit
Progenie (Deus!) eleganti.

Pars una prolis Carolus, Angliæ,
Ceu stella fessis prospera navitis,
Primus reluxit, tum Maria
Lætitiæ nova causa nostræ.

Dulcem sororem tertius excipit
Princeps, ab alto nomen Eboraco
Qui ducit: hinc & quarta proles
Dat celebres renovare plausus.

Quis tanta digno carmine gaudia,
Et ter beatam concinat Angliam?
Tales quis æquo, vel parentes,
Vel sobolem celebret cothurno?

Vos, ô novorum maxima Principum
Origo, semper Numina protegant:
Vos sera post seclum senectus
Accipiat, superisq; donet.

Tum vestra tandem dives honoribus
Surgat propago, sceptrâq; torqueat,
Spargens triumphatum per orbem
Signa suæ, patriæq; laudis.

Tho. Mountague, Coll. Regal. Socius.

Quis

Carmen Natalitium.

Quis tandem novus impetus? quis iste
Æstus nobilior, poëticum qui
Accendit genium? facer quis ignis
Tristi vineta gelu resolvit ora
Vatum? scire cupis? referre gestit
Flammâ mens agitata sanctiori.
En Lucina iterum redit, Larésque
Regales revocata perbeato
Obsignat pede, prosperâtque partus.
Proles altera nascitur, parentum
Expressa effigies, tabella spirans,
Vivis picta rosisque liliisque.
Angli tērque quaterq; vos beati,
Queis tot numina Carolos dedere,
Pulchras tot Marias, datura plures
Pulchellas Mariasque Carolosque.
Et si quid tua vota (Musa) possint,
Sint ô sint, Carole & Maria, vestri
Ævo syderibus pares nepotes,
Formâ liliolis venustiores,
Famâ sint atavis celebriores,
Fortunâ titulis & ampliori,
Virtutum meritis (quod omnium instar)
Sint omnes Caroli, Mariæ & omnes.

*Joann. Smith, Art. Mag.
Coll. Magd. Socius.*

Ad Serenissimam Reginam.

PRinceps Borboniâ creata stirpe,
Orbi ô quàm Bona! fata quàm beata

In

Carmen Natalitium.

In gentis titulo leguntur ipso !
Orbi quàm *Bonal* vel (stupente Musâ)
Testantur pueris pares puellæ,
Duplex foemina, masculûsque duplex:
Testatur geminata bina proles,
Sceptris jam numerosior paternis,
Quàm sunt liliola aurea, aut leones
Scuto sanguineo magis cruenti:
Æquales tituli que liberique
Nunc, Auguste, tui; quot orbis ipse
Gaudet cardinibus. Sed en superbum
Votum. Quatuor orbis, hi monarchæ,
Oris imperitent, jubentibûsque
Astris, quas maris invidi diremit
Gentes alveus, invicem coarctent
Sacris fœderibus, migrétque in unum
Duplex insula continentis orbem.
En tantùm pariunt beatitates
Privatas inopum lares egeni:
Sed spes, vita, salus, futura fata,
Sors sceptri, thalamis, Maria, vestris
Nascuntur; patriamque principemque
In lucem simul edis, utriusque
Mater maxima. Perge Diva, digna
Quæ sola es Carolo, bifrontis anni
Primo vestibulo beare mundum
Cunis propitiis, novâque strenâ;
Dum gratâ superes feracitate
Fœcundam Mariam, duâsque Elizas,
Et sub syderibus satam Philippam
Belgarum madidis; tuos Britannos
Dum dites pretiosiore gazâ,

Quàm

Carmen Natalitium.

Quàm tota India, & ora Mexicana
In regis oculos, lbere, mittunt
Expilata tui; tributa pendit
Nobis & Carolo Maria sola.

Joh. Howorth, S. T. B. Coll. Magd. Soc.

In tempus natale filia Regia.

GRamineum sylvis Boreas decussit honorem,
Imbriferiq; capri Cynthus astra regit.
Quí fit, Vertumno morti propiore, Britannis
Gallica succrescant lilia juncta rosis?
Obvia non oculis passim sunt talia, rarò
Frondea Neptuni lilia mensis habet.
Non homo, sed melior rerum natura, beatæ
Radicem potuit figere stirpis humo.
Qui sevit, fervet; cœli terræq; Creator
Defendat flores, alma Maria, tuos.

Guil. Barlow, C. Regal.

QUos speret olim Rex generos, nurus
Quas, & nepotes Carolus inclytos,
Quem Filiis lætum duobus,
Quem totidem modò Filiabus

Fecit Parentem Conjugis optimæ
Fœcunditas, quâ nulla benignior?

Qui temperent terrarum habenas
Quos generosq; nurusq; speret?

F

Super-

Carmen Natalitium.

Superbientis nil Niobes joca,
Regina prolis mater amabilis,
Sacrata Majestas moretur,
Salva futura Deo beante.

Matris levamen, delicias patris,
Partum salutat Musa novissimum,
Britanniæ læto futurum
Præsidium populo decusque.

Præfaga ridet pax, stabilem fore
Sedem ominatur justitiæ sacrae;
Grataeque, Amalthææ & salutis
Albion, & fidei serenæ,

Concordiæque; invicta Nepotibus
Dicetur almæ Patria: Gentium
Sic proximarum vincietur
Unio conjugis petitis.

En vagienti Musa puellulæ
Lallare gestit sedula, fascias
Et gratulabundæ Camœnæ
Ferre novas, Charitēsque; certant.

O cresce felix edita Regibus,
(Natam ut triumphent postera secula)
Felicitationis candidæ ingens
Pars, Columénque; tuis Britannis.

A Ter ab Infantum qui fugit strage, salutat
Infantem vultu candidiore dies.
Quas mors Infantum lacrymas expresserat, Infans
Abstergit riguis Regia Nata genis.

Guil. Iveson, Coll. Christi.

Ad

Carmen Natalitium.

Ad Regem de Filia nata.

Accipis, ô bone Rex, Jani pia vota Calendis,
Accipis à populo munera grata tuo.
Hæc animo divina suo Regina volutans,
Secum, quo Regem munere donet, agit.
Tunc illa, O uteri crySTALLINA capsula nostri,
Sis, inquit, votis officiosa meis:
Namque vel illa, tuo latitat quæ gemma sub orbe,
Vel poterit Domino nulla placere meo.
Dixit, & enixa est: sic quæ tibi summa videtur
Strena, eadem, ut par est, Carole, prima fuit.

Joann. Williams, Coll. Regal.

*In quantum Serenissimæ Mariæ partum diebus
Christi nativitati sacris editum.*

Quid sibi vult hoc *Peperit Maria?*
Quid sacri ritus? quid & infrequens hæc
Pompa? Qui partus celebratur? Almâ
Virgine natus.

De novo ast unde hoc *Peperit Maria?*
Anne idem clamant? Sequiturve hoc illud,
Ut solet petris resonans ab altis
Tardior Echo?

Bina nos Proles beat: universo
Alteram mundo dedit in salutem
Mater & virgo; Dedit hanc Britannis
Nostra Maria.

Carmen Natalitium.

Jure Festivi merito vocentur
Hi dies orbi, geminétque plausus
Vividos, bis nunc gemino beata
Anglia partu.

Multa te jactet Soboles Parentem,
Nec tuus multo sterile scat anno
Venter; at feri Mariæ regantur
Prole nepotes.

Jam parem dicat Carolus beatæ
Prolis & Regni numerum; nec ultra
Limites Regni spatiosus olim
Diffluat Orbis.

Tim. Cookson, Coll. Christi.

Ad Reginam.

ATque iterum, Regina, paris coelestia signa:
Non Gemini deerant, sed neque Virgo tibi.
Ecce novo venter tumuit modò pondere Libræ,
Natabus natos quæ facit esse pares.

S. Whiteway, Art. Bacc. Aul. Cath.

*In puerperium Serenissima Regina Maria,
in festo Nativitatis.*

AD natalicias dapes vocamur,
Quas æquum est lepidè, & reduplicatâ

Pompâ

Carmen Natalitium.

Pompâ condecorare, gaudiûmque
Passim tale sonare, quale poscit
Mariæ geminæ celebre germen.
En Maria suum parit puellum;
Hinc primordia amœnitatis altæ:
En Maria suam parit puellam;
Augēt lætitiās hoc auspicatas.
Regem virgo tulit; tulit regēnsque
Prolem virgineam: tulit Deum illa
Humanâ specie; hæc tulit Dei umbrâ
Mortalem sobolem: creantur unâ
Tempestate simul, beata princeps,
Et ter maximus orbis universi
Rex; qui protegat illam, ut illa regnet
Cum quo nata simul, simul beata.

Aliud.

CArole, nata tibi nata est, & strenua Britannis,
Infans &, nato, regia nata, Deo, est.
Quale puerperium, quantum & quàm nobile germen,
Ex quo participant, Rex, Deus, & populus!

Geor. Redshawe, Art. Bacc. Coll. Christ.

Ad Reginam, in natalitia prolis suæ quartæ.

SYdereas Astræ domos (en!) sponte reliquit,
Ut foret ex utero nata, Maria, tuo:
Sic soboles cùm trina haud lance pependerit æquâ,
Successu trutinas reddidit illa pares.

Guil. Blake, Anl. Cath.

Carmen Natalitium.

Regina Puerpera ad Regem CAROLUM.

EN novus Annus adest. Tantùm non transiit alter.
Festa monent *DOMINO* ferre tributa meo.
Quid tibi pro meritis solvam, Rex optime, tantis?
Aurum? aut Argentum? vel tibi Gemina placet?
Aurea dent alii. Dabo quæ magis apta *MARITO*.
En Thalami fructus; Hanc cape Filiolam:
Accipe, complexúq; fove (Pater Alme) benigno:
Pars est illa Mei, quæ fuit antè Tui.
Accepi. Reddo. Sic do, capiòque. Beatùm
Nescio num magè sit, sic dare, an accipere.

Ri. Glanfield, Aul. Tembr. Art. Mag.

Genethliacon nuper-nata Principis.

CAr'le, cui muris micuère signa
Ligneis, cunctis veneranda nautis,
Et fatigârunt numerosa anhelos
Carbasa ventos;

Te maris justum Dominum salutat
Diva, quæ spumâ generata ponti,
Et tibi strenam sibi concolorem
Candida mittit.

En tibi virgo, Veneris venustum
Munus, in matris propè mater ulnis,
Gratiarum ô quàm niveóq; morum ex-
amine foeta!

Leda

Carmen Natalitium.

Leda nè jactet geminos puellos,
Leda nè jactet geminas puellas:
Ecce par formâ, meliôrq; famâ
Regia proles !

Eia jam terræ vigilet marina
Classis, & summis rubicunda malis
Crux Britannorum pelago triumphet
Omine dextro.

Omen an fratres gemini secundant?
An soror duplex meliùs secundat?
Ecce par nautis utriusque sexûs
Nobile fulget.

Qualis Alcedo peperisse fertur,
Sydere hyberno pelagus serenans,
Talis hanc nobis hyemem serenat
Prole Maria.

Rich. Wrench, Mag. Art. Joannensis.

*In Serenissimam Regis Caroli Conjugem, Prole jam
quartâ beatam Matrem.*

EXutus Regni curis, vacuûsque Mariæ,
Carolus hæc, miscens oscula, verba dedit:
Per, quæ prona tuum circundant, brachia, collum,
Brachia Regali pondere pressa, precor;
Divisam imperii curam gere, sume labores
Dimidios, ô Pars dimidiata Mei.
Annuit, arridet Conjux, humerisque Mariti
Succurrens, utero suscipit Alma suo.

Sic

Carmen Natalitium.

Sic onus, ô Regina, tuum, Patriæque salutem;
Curas, solamen Conjugis, una geris.
Una gerit? Quin una parit Regique sibi que
Dulce Decus; nec non, Terra Britannia, tibi:
Cui jam, si Bello studeas, duo fulmina Belli;
Sin Paci, totidem Pignora Pacis erunt.

Tho. Seyliard, Coll. Sid. Art. Bacc.

Pulchrior auspiciis venturus ut exeat annus,
Nascitur ad Jani regia Virgo pedes.
Munere missa Dei, terram quasi strenua salutat:
Tale nihil fertur Juno dedisse Jovi.
Nunc agè, quicquid habet si tota Britannia rari
Miserit ad nostri lucida testæ Jovis,
Granta suas segetes, Rutupinæq; littora pisces,
Aut Thamefis quicquid nobilis unda vehit,
Dedita litigiis mittat Norfolcia lanas,
Unde deos tolerat parva puella lares,
Cumbria si murum, dives Cornubia stannum:
Omnibus una tamen plura Maria dedit.
O dilecta Deis, ô magni Cæsaris horte,
Conserat areolas floribus usquè tuas.
Nil videt in toto Phœbus fœcundius anno:
Hic Flora, hic Zephyrus dulcia regna tenent.
Lilia florescant si Gallica mense Decembri,
Quot paritura rosas tempora veris erunt?

Carolus Rich, Trin. Coll.

Diva Parens, molles facili tibi carmine partus
Gratatur multo plena caterva Deo.

Non

Carmen Natalitium.

Non ea tum facies tibi, Terra Britannica, quando
Esses visceribus semisepulta tuis;
Sceptra gubernantem cūm mox novus angeret hæres,
Ille daret leges, sed daret ille minas.
Ah fatum, dubiūque comes discordia regni,
Et nulli populo fors toleranda, metus !
Non reges capit aula duos : hinc sanguine Roma
Creverat, in cunis sanguinolenta suis.
Sed grata rediēre vices : tu, * Septime, tanti
Muneris (& læti pandimus) autor eras.
Dum virgas suus ornat honos, stellatāq; lucent
Germina, virgineo & pollice carpta rosa est,
Tu semper memorandus eris, nec iusta peribit
Gratia, quam tacitā mente recondit amor.
Quam tulit Henricus, divina Maria salutem
Auxit, imaginibus multiplicata suis.
Firmasti pacem hanc Regina, nec ulla rosarum
Pugna, sed in vultu sola futura tuo est.
Sic nova circudent brevibus tibi colla lacertis
Pignora, sic tibi sit semper amicus Hymen,
Sic te sceptrā colant, dum sol emissus Eoo
Cardine in Hesperias præcipitatur aquas.

* Henr. 7.

*In illustrissimam Heroīnam, altero-genitam Sere-
nissimi Regis filiam, natam luce
Innocentium.*

QUæ quondam niveis infantibus ultima luxit,
Prima dies ævi cur fuit illa tui ?
Nempe Deus voluit simili te sydere nasci,
Diva, sed occasu candidiore frui.

Tho. Page, Coll. Regal. Socius.

G

TENE

Carmen Natalitium.

ΓΕΝΕΘΛΙΑΚΟΝ

*In Serenissima MARIÆ Regina filiolarum sub
vespere diei Luna in lucem editam.*

EXere læta caput foecunda Britannia, cunctis
Suspicienda oris, invidiaꝝq; capax.
Festa vocant; celebra, choreas age: tuq; superbi,
Luna, quod auspiciis nata sit illa tuis.
Partus adest ingens, Diva famulante; Diana
Præbuit ipsa suas officiosa manus.
Et bene conveniunt: simili splendore coruscat
Utraque majestas, par & utrinque decus.
Pallida sed nunquam tacitis eat illa tenebris,
Nube nec obductum sentiat ægra caput.
Nec forma infami macularum sorde tegatur,
Non eat ingratas per redeatque vices.
Purior at semper superis emergat ab oris,
Nec noctem jubaris flamma corusca ferat.
Sic formâ reliquas, sic indole vincat, ut astra
Excellit radiis Luna minora suis.
Nos etiam junctis feriemus sydera votis,
Semper ut hæc cœlo splendeat, illa solo.

L. Ridgeley, Coll. Christi, Art. Bacc.

Ad beatissimam Reginam MARIAM.

Cernis ut aureolis Phœbe vaga cingitur astris?
Sic tua Natorum turba, Corona tibi.
Perge Deos generare; velut Berecynthia Mater,
Sis tu Numinibus septa Maria tuis.

Ed. Penruddoke, Coll. Regal.

In

Carmen Natalitium.

In Partum Regium.

Nuper ut in rutila taxillis Carolus Aula
Consorte lusit Regiâ,
Fortunâque suos in jactus sæpe Maria
Inaniter pellexerat;
Esto, ait, at Venerem mittam tamen, Inclyte Cæsar.
Subrisit, & Natam dedit.
Nic. Bacon, Armiger, Aul. Cath.

Non citius Maria parit, sed Musa libellum:
Sic tibi, Rex, Regnum debet, & Ingenium.
Sappho dat versus, carmen Maria poëtis:
Composuit versus ista, sed illa parit.
Hen. Hutton, Coll. Jesu Soc.

In optimam Stirpis Regalis seriem.

Quàm bene disposito Natura benigna superbit
Ordine Regales condecorare toros!
Partus foemineâ duo prole, duoque virili
Insignes: voto gaudet uterque parens.
Sic ego multiplici, radiis à sole profectis,
Depictum aspexi sæpe colore polum:
Hic ruber, hic viridis, magnum sumpsisse decorem
Ex interstitio visus uterque color.
Sic memini vestes Tyrias vidisse nitere,
In quibus hic gemma, hic aurea bulla tumet.
Quàm puto sollicitum de te, Rex optime, Numen,
Ordine quod visum est nolle carere suo!

P. Samways, Coll. Trin.

Carmen Natalitium.

Ad Serenissimam Reginam.

DEnt alias alii strenas; & munera mittant,
Æs, aurum, gemmas, qualiacunque liber.
Tu, Regina, Tuo natum natamve quotannis
Des Carolo: pignus gratius esse nequit.

VEre solet nasci rosa, quando faventior aura:
Nunc tenera hyberno frigore nata rosa.
Spes est, hic solito volvatur amœnior annus;
Principio cujus nata, renata rosa.

QUis neget ulterius bene maturefcere vites
Anglia fœcundo quas fovet alma sinu:
Gallica plantata hîc maturuit, & dedit uvas,
Quas fore maturas est dubitare nefas.
Fallor? an hac olim decerptum vite racemum
Quælibet Europæ Regia mensa petet?

Rich. Dugard, S. T. B. Coll. Sid. Socius.

CAROLUS, atque Maria, Jacobus (tertia proles;)
Et nata auspiciis Elisabetha novis.
Quid sibi vult Natura? quid hic tam lucidus ordo,
Quem tantâ servas relligione Deus?
Non obscura tuæ sunt hæc Oracula curæ,
Quòd nati alternâ fœmina mäsque vice.
Pax nempe his vicibus promittitur aurea nobis,
Hinc firmanda foris, indè tuenda domi.

F. H. Art. Mag. Coll. Trin.

Gene.

Carmen Natalitium.

Genethliacon.

UT ludunt circa gravidam simulachra Dianam,
Atque percussâ sydera picta face:
Sic tua Te circa scintillat imagine proles,
Et referunt faciem, pulchra Maria, tuam.
Splendida Te cingit stellanti turba coronâ,
Ut micat ætherei circulus axe poli;
Aut cùm lascivi pretiosum fluxerat auri
Vellus, & Acrisios pinxerat imbre sinus.
Te circa ludit soboles diademate longo,
Ambiat ut Carolum bina corona tuum.
O quam Te dicam, cui sydera parturit æther,
Cujus & in gremium plurima stella cadit?
Longiùs ô tanto si coelum depluat imbre,
Aurea credo equidem secula rursus erunt.

R. Mason, Coll. Jesu.

Ad Regem.

HYbernæ tibi terra rosas Memphitica (* Cæsar)
Misit, quas dignas credidit esse Deo.
Nè Carole expectes peregrinæ munera gentis,
En! dedit hybernæ nostra Maria rosam.

** Misit Cæsari Domitiano.*

Ad Reginam.

REgibus hic Gallis mos quondam, ut sacra popello
Majestas rarò conspicienda foret:
Indè semel tantum Rex est conspectus in anno,
Et sola est populo Regis imago frequens.

Carmen Natalitium.

Quotidie ipsam Anglis des te, Regina, videndam,
Dignata hos radiis exhilarare tuis.

Cúmque expressa tui proles sit imago, quotannis
Fac semel in foetu conspiciare novo.

De tempore quo nata Princeps.

Nostra Maria parit sub eodem tempore natam,
Quo peperit natum virgo Maria suum.
Jungantur (superos precor) illi; nata Mariæ
Nostræ, sit nati sponsa, Maria, tui.

Edm. Lincoln, Coll. Magd. Socius.

*In Serenissima Regina puerperium,
5 Cal. Januar.*

Mysteriorum plena sunt cuncta, & Jovis.
Quis adyta veneranda thalami
Tui, Maria virgo, quis cunabula
Æternitatis dicere?
Aut fascias Immenfitatis? Seraphim
Miracula stupenda & Thronis.
Nos impares referre tanta, gaudii
(Ut moris est prisce) sacro, &
Festivitate colimus; officio annuo.
Dum tu Britanniae decus
Et amor, Maria nostra, nostra (quod iterum
Non sine triumpho repetimus)
Divæ Mariæ, quæ potes, sequax, obis
Cultu novo hæc solennia;
Mortalium haud contenta ceremoniis,
Partum Beatæ virginis

Pietate

Carmen Natalitium.

Pietate celebras insolenti, Ipsa pariens;
Natalia instauras novis
Natalibus; Quæ loquimur, agis: & quis Tui
Puerperæ mysteria?
Fœcunditatis eruditæ genethlia
Quis eloqui dignè potest?
Lux Innocentum cædis olim conscia,
Quâ martyrum (Martyrium adhuc
Infans erat) pusilla turma, sanguine
Cataphracta & innocentia
Cecidit; Phalanx inermis illa, vagiens
Quæ prodiit in aciem, & cadens
Cœlum & tyrannum vicit; Olim lux rea
Rachelis ejulatum,
Quæ lacrymarum, lactis, atque sanguinis
Mixto imbrey restinxit sitim
Frustra furentis regis, incassum impii;
Et Bethlehem parvam irrigans
Beavit agros, fertilisque reddidit:
Unde orta martyrum seges.
Lux hæc, Maria, hæc partui electa est Tuæ
Pietatis ingenio Dies.
Nos parvulos, & funerum Natalia
Dum loquimur; ex uteri Tui
Delapsa cœlo virgo (sic nasci est mori)
Vagit, suæque funera
Nativitatis plorat, &, nondum suæ
Gnara pietatis, adjuvat
Ecclesiæ lamenta fletu consono:
Quæ loquimur, agit, æmula Tui.
Tu lacrymas infantis, & nostras manu
Abstergis; hilarique ac novo,
Olim

Carmen Natalitium.

Olim cruentæ lucis, augurio erigis,
Partûs Tui mysterio
Tacitè allocuta Britonas, Hinc, hinc vestram, ais,
Felicitatem discite:
Quantum cadentium ejulatu, lacrymæ
Vitæ auspices nascentium;
Quantumque morte vita abest: tantum meus
Herode distat Carolus.

Alsop, Art. Bacc. C. C.

*In felicissimum Reginæ puerperium
tempore hyberno.*

Læserat nuper Cererem malignis
Bruma nascentem nivibus, rosisque
Invida æstivis dederant minaces
Frigora ventos.

En! parit gemmam Carolina vitis,
Aërem spernens rigido furentem
Africo; sacræque adolescit arbor
Regia prole.

Mira res, nulli reticenda Musæ!
Explicat flos purpureus severo
Ætheri frondes, parit hæc virentem
Bruma rosellam.

Fœminis non est gravidis Decembri
Aptior mensis soboli ferundæ,
Quâ Deus cunis, utero relicto,
Vagiit infans.

Chr. Glascock, Art. Bacc. Aul. Cath.

De

Carmen Natalitium.

De Regina denuo enixa.

Ultima gnata venit. Vah! vox malefana, redito,
Ultima nè veniat gnata secunda precor.
Tres cecinit Phœbæa cohors; nunc quarta canenda est;
Nunc partum expectat quæq; Camœna sibi.
Nec satis hoc: votis cœlum Anglia tota fatigat.
Non saturat soboles mille novena preces.
Tot sint, quot partus magni meruere Parentes.
Hoc satis; Hi centum commeruere duo.

Ad Infantem recens natam.

Quid ploras utero materno exire puella?
Te genitrix, fletus desine, corde gerit.
Sed pergas; tumidis instantur gaudia buccis;
Provocat hic querulus gaudia nostra sonus.
Pergas; vagitus hos exoptavimus omnes.
En, erit hæc Matri musica blanda tuæ.
Siste tamen lacrymas; illæ vel faxea corda
(Siqua queat saxum gutta cavare) cavant.
Turgentes mammas, Matris vestigia quære
Lactea, plena Deâ, nectare plena cuba.
Morphea tunc finito (nam te quoque Numina curant)
Ecce, ut te spectet, stat Deus ille vigil.
Jamque futura legas. Quidni miracula sperem
Maxima? de tantâ Matre stupenda fluant.
Reginale decus, latissima sceptrâ mariti,
Heroas, famam, secula sera legas.

Josephus Beaumont, Art. Bacc.

Coll. Petri Socius.

Carmen Natalitium.

*Protopopæia Regina ad Serenissimum suum
CAROLUM de infante nata.*

DUm nostras olim, mi dilectissime, terras
Sub larva, magni nominis umbra, petis;
Quid facis, ah mecum tacito sermone querebar?
Pingue solum sterili vertere Tène juvat?
Quid petis Austriacas glebâ non ubere terras?
Gallica fœcundi deferis arva soli?
Deserta at repetis felici errore redactus,
Annua nec Cererem decipit ista seges.

*Ad Carolum Principem, & Ducem
Eboracensem.*

CArole, parva tui suavissima Patris imago,
Archetypus Regis, Prototypusque cluis:
Cujus ad exemplar frater dulcissimus; indè
Et frater veniens alter, & alter erit.
Jam geminas, vobisq; æquas spectate sorores;
Jamque Deus numero gaudeat ipse pari.

Guiliel. Loc. Trin. Coll. Socius.

De quatuor Principibus.

EN, Cæsar tibi (Bilbilis Poëta)
Ejus prolis triplicis dedit petenti
Mercedem citò carminum tuorum.
Nostris cede tamen, nec invidero
Musis, quæ pretium tulere majus:
Nobis (ecce!) rogantibus librorum
Munus, bis duo Principes dati sunt.

C. Gale, Art. Bacc. Coll. Magd. Soc.

Carmen Natalitium.

In puerperium Regina.

LUx eadem infantum crudelia funera narrat;
Atque eadem partus, magna Maria, tuos.
Illinc sit foribus cœli sacratior; esto;
Sanguine & innocuo sit rubicunda magis.
Hinc magis alba dies, & se quoque lætiôr ipsâ,
Quantum natalis funere, vita nece.

Durandus Hotham, Coll. Christi.

FAllor? coelicolæ servula vel Jovis
Furtim sydereo lapsa sub æthere,
Magnâ vagit in aulâ,
Desuetas repetens nuces?

Post multas hyemes seu Dea Cypria,
Accedat cupiens pristinus ut calor,
In cunas redit, inde
Oreditur nova tempora?

Vel quæ Pierii docta soror chori
Phœbum flavicomum sensit adulterum,
Augens prole sorores
Ter trinas lepidissimâ?

Hellepontiacam vincit adulteram,
Quam Tros deperiens (heu) periit malè,
Dum fervens amor urit
Ipsumque & patrios lares.

Carmen: Natalitium.

Cervicis niveæ quale nitet decus!
O pectus roseum, molliculas genas,
Et labrum dare dignum
Summo basia vel Jovi!

Dum velant teneræ lumina palpebræ,
Credes captum oculis esse Cupidinem:
Is cui cornea fibra,
Hanc mirabitur auream.

At quâ gente fatum pignus amabile?
Certò de Superùm sanguine, vel Diis
Tantum Patre minori
Sortitur sua stemmata.

J. Topping, Art. Bacc.

Coll. D. Joann.

*Ad Principem ELISABETHAM terrâ
nivibus dealbatâ natam.*

CUm sua plebeia producant pignora matres,
Omnia vulgari tracta tenore fluunt:
Digna puerperio regali linthea cœlum
De nive, Reginâ parturiente, parat.
O felix soboles, niveo cui vellere Juno
Extendit famulas officiosa manus!
Sic tibi spiret amor, possint ut lilia vultus
Vel natalitias exuperare nives.

Hen. Vintner, Coll. Regal.

Carmen Natalitium.

In duos annos de hoc dono certantes.

CUm fene contendit juvenis, quis gravior adsit,
Janus: ut hic properat! quàm trahit ille moras!
Edita quis nuper (lis hæc est) gaudia nata
Edicat primus, Carole magne, tibi.
Lis sit pulchra licèt, componit Cæsar, & ipsum
Pacificus Janus claudere templa jubet.
Et (Deus) invictus sic Carolus arbiter æquus
Ancipiti donat præmia digna tibi.
Naturæ partum dixti, vetus Anne: bonum omen;
Non moriere senex, Jane perennis eris.
Nec frustra acceleras juvenis: tu nomine pulchro
Natam ornas, sacrâ tu quoque ringis aquâ.
Ambo læti abeunt, spondentque ob præmia longam
Pacem, atque his regnis aurea secla dare.

In Geminas Sorores.

ANtea Pollucem cum Castore vidimus; at quæ
Apparent Geminæ nunc (nova signa) Deæ?
Cum populis Reges, Frater cum Fratre futurus
Concors, unanimi cùmque Sorore Soror.
Virgo, Soror parilis, nectens feliciter annos
Infans, majora his foedera præmonuit.

In Regis nostri liberorum paritatem.

UNâ Majestas & Amor, Par dulce Parentum,
Filiolique pares, Filiolæque pares.
Talia Conjugii sunt vestri vincula; vester
Quàm justis currit passibus æquus Amor!
Augusto duplex Carolo respondit Imago:
Ergò dat & duplicem, pulchra Maria, tibi.

Guil. Clotterbook, T. C.

Carmen Natalitium.

*Ad Serenissimam Reginam de partu
auspicatissimo.*

Sic ubi Tithonum linquens Aurora sequacem
Purpureo trahit axe diem, tenebrasq; reponit,
Multa illam volucris nemorosa per avia cantu
Excipit, & reduci plausu gratatur; at Indus
Omnis adorata pendit libamina Divæ:
Sic Te furva cohors, sic Te, pulcherrima rerum,
Suspiciamus, rutilumq; novi jam syderis ortum,
Aureolósq; pio veneramur carmine partus.

At Tu Magna fave Genitrix Regina, tuamque
Respice, propitio sed respice lumine Grantam;
Namq; (fatemur enim) nostros Tu Diva furores
Suggeris, atq; omni major Permesside, Phœbum
Addis, & ingenuas votiva in carmina vires.

Nec nostra hæc tantum tangunt præcordia; sensit,
Sensit idem Natura parens, longiq; veterini
Pertæsa, excussam miratur læta senectam,
Et (nova virgo) tuis famulatur sedula cunis.

Sol quoq; ut Arctoos illustret lampade partus,
Flammigeros alacer propero rapit impete currus,
Præcipitatq; annum cœlo, Floramq; morantem
Increpat, & terræ penetralibus evocat imis.

Chamus & ipse pater, quem nuper mille catenæ,
Sævâq; captivum tenuerunt marmora, gestit,
Gestit (iô) missas voluisse solutior undas,
Plenâq; diffusis testatur gaudia lymphis.

Quin Tu perge Deum mater Berecynthia Divos
Addere, ut augustâ multâque propagine jungas
(Heu) malè compositas aeterno fœdere gentes.

N. Hobart, Coll. Regal. Art. Mag.

Nescio

Carmen Natalitium.

Nescio tam celeri pede quò properâre Camœnæ,
Et levior solito nostra Thalia fuit.
Hoc erat, In Terris nobis modò Regia proles
Nascitur, atque illâ nata Camœna mihi est.
Scilicet Ingenium simul & Regina laborant,
Lætitiâq; edunt pignora grata suâ.
Est aliquid sterile quod jam verat esse Poëtas;
Ediderit foetus quæque Thalia suos.
Dum, Regina, paris, parit (en !) Academia Mater,
E cujus cerebro multa Minerva salit.
Perge, precor, Matrem pariendo vincere, partus
Nec nisi per vestros se putet esse senem.
J. Bouchier, T. C.

*Ad Serenissimam Reginam, de alterna Filii Filiaq;
partu, Gratulatio.*

UT pareres binos pueros, totidémq; puellas,
Materies votis digna, Maria, fuit.
Quæ solùm peperit pueros, volventibus annis,
Nè sponsæ defint, anxia mater erit:
Quæ solùm peperit ridentes dulcè puellas,
Sollicito est animo, par fiet unde procus.
Nè metuas, Regina, toros tedâsq; Tuorum;
Conjugium serum non meditatur Hymen.
Dum sic succedunt sibi virgo puérq; vicissim,
Hic citiùs sponsam compareret, illa pròcum.

*Ad Principem nuperè natam, de sereno natalitium
subsequente, Hexastichon.*

Dum Tu prodis, hyems niveis procul avolat alis;
Et vix nata diem, ver facis esse novum:

Erepsit

Carmen Natalitium.

Erepsit medio mollissima gemma Decembri,
Et rosa purpureum prodidit una decus.
Qui negat hæc, oculove cupit lustrare fideli,
Te, Virgo, gemmam, Te sciat esse rosam.

J. Tubbing, Aul. Pemb. Art. Bacc.

Pellæi juvenis natalem flamma Dianæ
Excepit, cineres occuluere domum:
Majus Alexandro nobis peperisse Dianam
Credibile est; ardet nil, nisi vota virum.
Christi templa virent, te nato (Christe) virebunt
Perpetuo; nato te pius orbis ovat.
Des gnatae Mariæ, Mariâ prognate, beatos,
Quos sumpsit tecum, vivere posse dies.

Ed. Thorold, Coll. Magd. Art. Bacc.

Pande Thalia sinum, gremioq; amplectere grato
Quam Deus æthereâ misit ab arce Deam.
Quid pudibunda times? infans sis quamlibet, infans
Hæc modò det vires, quam potes esse loquax!
Quid puros referam mores, minimamque loquelam,
Et pectus tacitæ quod nivis instar habet?
Hic quoque (namque illud, livor licet audiat, addam)
Plurimus innocuo fulget in ore Deus.
Quo magis ingenuo pingaris, Diva, colore,
Jam cupit exemplo charta filere tuo.
Infanti Musæ linguam tu prima dedisti,
Nec minus est quod nunc posse tacere dabis.

Jo. Bing, Coll. Regal.

Ad

Carmen Natalitium.

Ad Infantem Regiam recens baptizatam.

QUOD tibi sit nomen quo non est sanctius ullum,
Gratulor in primis, Elisabetha, tibi.
ELISABETHA clues; referas precor *ELISABETHAM*,
Quam vel habet tellus, quam vel Olympus habet.
Sis tamen o potius numerosa prole beata,
Quam jaceas viduo sola perennè toro.
Pectus & omnigena tibi sit virtute repletum:
Tu volo sic amitam, sic referasque tuam.
At Martis fremitu careas miseroque tumultu:
Te nolo hoc amitam, nolo referre tuam.
Magna Infans, licet hoc uno sis nomine nota,
Nominibus cunctis fausta notisque fies.

Steph. Jones, Art. Bacc.

Coll. D. Joann.

QUID fructus Reginae almos mirare December;
Aspectisq; horres, frigida bruma, Rosis?
Define. Nam Carolo vivo, vivaq; Maria,
Ver unum nobis integer annus erit;
Non metuent hyemes Angli, bellique procellas,
Et ferient nostrum fulmina nulla solum.
Ipse Rosas gestat florentes, Irida Conjux;
Aspicias ut signum veris uterque tener.
Pax utrinque Anglis; Rosa non nisi suaviter hahat,
Iris item Pacis nil nisi fuda dabit.

Anton. Scatergood, Tr. Coll. A. B.

Carmen Natalitium.

SAturnalibus hinc & indè rixis
SDum dispendia gloriosa certant,
Pernox alea dum & frequens fritillus
Jacturam facit atq; opes flagellat,
Veris divitiis coronat orbem
Et non simplice gaudio Maria.
Mirabar subitas vices, & horas
Hinc & frigidulas & hinc tepentes,
In febri quasi mobili tremantes.
Pugnabat vetus & novellus annus,
Dum discedere noller ille, & ipsum
Sese intrudere Janus iste tentat,
Ut dicat propriam sibi puellam,
Felici & Xenio recentis anni
Regem (quàm bene!) Regio saluter.
Isti quàm propè tempori litandum est!
O nunquam magè lucidum Decembrem,
Quo cœlum beat undequa; terras,
Quo componere fas sit ista, Prodit
Natus virgine, natâque hac Mariâ.

R. Cresswell, Coll. Trin.

Εἰς τὴν ΚΑΡΟΛΟΥ παῖδα νεογενῆ.

Ω Βρέε', ἰδὲ γέλα, ὅτε μητρί φίλημα, ἔρω
Σημεῖον, πολλῆς χαρμοσύνης τε πατρί.
Ὡς γλυκὺ τὸτο φίλημα! μὴ ᾔδων ἄλλο Νικηθεῖ
Ἡεὶ, μὴ γλυκίον Κύτειδ' Ἀδωνις ἴδω.
Τότε ἀπὲρ φίλημαί, ὦ παῖ, μὴδὲν ἀπολείψῃς,
Τὰς μητέρας χάριτας, τὰς ἀρετὰς τε πατρός.

Carmen Natalitium.

Ad infantem Principissam, rosam brumalem.

Nullis beatur deliciis ager?
Nullas corollas Flora legit sibi
Ex hortulis pulchris, sonora
Cum niveo pluit aura nimbo?
Non cana tunc sunt lilia? Non rosa
Veris tepentis filia nobilis
Tunc spirat (ô gratos!) odores
Purpureo rubicunda crine?
Vulgi taceto lingua volubilis,
Atque hanc puellam perspice sedulò,
Quot Gratia flores ei, quot
Lilia supposuere membris.
Sæviret alto bruma licet gelu,
Vernæ at superbit munere copiae
Natura, suavis cum decoram
Aspiceret faciem puellæ:
Dixitque, Vultu hoc tot rutilant rosæ,
Tot fronte vernant dulcia lilia,
Ut mox erint hæc lilieta, aut
Prata rosis decorata multis.
Ah ergò spira lenius Africe,
Tandem Eure flatus pone ferox truces;
Túque ô, licet mollis, Favoni,
Murmure fac leviores ludas,
Illam relambens: membra tenellula
Artúsque parvos fascia mollior
Constringat, exhinc ut roseto hoc
Sit rosa multa negante brumâ.

Gu. Thorold, Aul. Pemb. Art. Bacc.

Carmen Natarium.

Ad Serenissimam Reginam.

PUlchra Cananæis Regina feracior agris,
Quàm tua fœcundo pectora lacte fluunt!
Et Carolina suis Vitis formosa Racemis,
Radicem ex uterò quæ capit alta tuo,
Vincit Amorrhæis passim nascentia ripis
Uvarum factis agmina densa globis.
Si non æquoreâ sparsit te Cypria spumâ,
Perfudit ventrem quæ dea rore tuum?
Nascitur en proles modò mas, modò fœmina nobis,
Observâtque suas sexus uterque vices.
Masculus Armorum partus Mavortius autor,
Jucundæ Pacis fœmina pignus erit.
Custodi pacis Regina simillima Jano,
Et referas uteri templa serâsque tui:
Normannos numero natòs complere leones,
Gallica fœmellas lilia posco tuas.
Par sed adhuc solum fratrum est, par molle sororum:
Debentur plures, frater, & indè soror.
Ceter uterque suum conjux ornare laborem;
Compleat hæc flores, compleat ille feras.
Posco tamen post hæc unam tria lilia natam,
Jungere quæ vultu possit utramque rosam:
Ut, si vesanos olim discordia fratres
Urgeat, (Avertat fata nefanda Deus!)
Tum soror occurrens, pergat pallénsque rubénsque
Uno concordēs promere flore genas.
Sic desperatam quondam gemebundula pacem
Reddidit iratis rapta Sabina viris.

Joann. Pullen, Coll. Magd. Socius.

Ad

*Ad Principem Electorem, de nata post ejus
adventum Principe ELISABETHA,
Gratulatorium.*

EN non elingues Musas; uno ore laborem
Absolvēt geminum, texētque Thalia triumphos
Cum patruele tuos. Nec tu pragnare gemellis
Grandævum mirere chorū: sterilefcere Musa
Æmula Regina nescit, vocalior illa
Ex infante novo est, novus & connafcitur ignis.
En populi flammās imitatūr Apollinis ardor,
Nec refonat Lyricā campana loquacior arte.
Et cūm Parnaffi colles coluēre Camœnar,
Cirrha tibi fupereft, Nifam facramus Elifē:
Scilicet hoc fuperi voluēre, ut noſtra triumphos
Terra tibi oftendat; dūmque eſt exterritus orbis,
Noſtrum pacati teſteris pignus Olympi.
Quām tibi conſuluit Numen! dum fata tumultūs
Conſcia, te properi ſaliente à fulmine belli
Abripuēre, tuus dum ſanguine Rhenus inundat,
Et correpta vagis utraque eſt Germania flammis,
Hic gemmā poſuēre ſuam: nec imagine matris
Orbatam voluēre; nova en naſcetur Elifa:
Illa tuam referet: nec jam trepidantia ſentis
Tympana, ni meritos plebis gemanantia plauſus.
Invidus æquoreis fruſtra Neptunus in undis
Fata minabatur fratris, fuit ille tridentis
Et pelagi dominus cupidus nimis, unda tumebar
Fruſtra, & mentitas poſuiſſe in fluctibus Alpes
Tentavit: falſos ſuperāſti in littore montes,
Tutūſque inſanum noſtris de rupibus orbem
Deſpicias: en nobis firmatam fata ſalutem

Carmen Natalitium.

Te teste ingeminant: numerosâ prole parentes
Nostra tuos referet Regina; nitere coronam
Multiplici gemmâ videas. Sic provida curat
Fatorum series, ut noster duret in ævum
Carolus, & vario collustret lumine mundum;
Ut vivat virtus, venturâque secula reges
Inveniant; ut nos, quos separat invida Tethys
Europâ avulso, stirps illa potentior undis
Confociet terris, regnîsque jugalia nectat
Vincula. Concreasca (Princeps) testere Britannos
Felices, videas quàm nostra sit æmula Rheni
Fertilitas, variâ dum cernis imagine Regem
Depictum, & Carolum repetitâ prole renatum.

Guil. Hall, Art. Mag. C.C.

*Ad Regem, de ortu Domine ELISABETHÆ
Principis sub annum novantem.*

ALter ut in gyros annus redit, altera proles;
Alterâque ut proles, sic liber alter eat.
Sic tua decurrant æterno tempora lapsu,
Rex pater, & filo prosperiore fluant.
Nec, nisi cùm suprema polos confuderit hora,
Ingruat imperiis ultima meta tuis.

Jacobus Collins, Regal.

Ad Regem & Reginam.

Conjugium concors, fœdus sociale, fidele
Promissum, paritas par, similêsque faces.

Carmen Natalitium.

O quàm conveniunt alterni pignora amoris,
In queis sunt toties foemina virque pares!
Candida sæcundo reside concordia læto,
Tàmque pari semper sit Venus aqua jugo.

*In adventum Principis Palatini in Angliam
ante partum Regine.*

DUm desiderium (Princeps) populique patrúmque
Audis, cognati Principis ore fruens;
Eccetibi gestit virgo, tibi profilit infans,
Maternique uteri rumpere claustra cupit.
Cur, nisi ut adspiciat vestros præsentis ocellos,
In queis cognoscat te simul atque patrem?
Si tantum valeat similis concordia vultus,
Tam citò ut alliciat ram juvenile caput;
Fac imitere pios in nostro Principe mores:
Sic mirabuntur te puer atque senex.

Archibald. Spark, Art. Mag. Coll. Jesu.

*In ELISABETHAM Principem, Innocentium
die natam, Genethliacum.*

Herodis scelus expiâsse lætor,
Annúmque auspicio induisse nostrum
Quàm longè meliore te, beâsti
Dum lucem nova nata: cæde tristi
Quæ vagitibus innocentiumque
Infamis fuit, & cruore diro
Nostris nunc etiam rubet Calendis.

Joann. Woodhall, Coll. Regal.

Ad

Carmen Natalitium.

Ad Regem.

Sedula dum circum Dominarum curſitat Aulam
Gens, & dum quæque hinc proripit, indè redit;
Dum properat, remeat, volitans hoc ordine cæco;
Carole, dum thalami perſonuère tui;
Fama novi ſitiens mox combibit aure ſuſurros,
Captat ab infidiis murmura grata ſuis.
Vagitus, Cunæ, Obſtetrix, Infantula, ſunt hæc
Murmura, verba, ſoni, quos bibit illa, novi.
Aëreis accincta ſuis mox pervolat alis
Ora, domos, aditus, compita, templa, vias.
Luſitat, & Veſtræ laſcivit nomine Natæ;
Mox vehit ad cœlos, mox revehítque ſonos.
Excepi Famam variis erroribus actam,
Famæ in mercedem baſia mille dedi.
Mox ſalut ingenium, ſéque ingerit Enthea Muſa
In mentem, cœlo liberiore fruor.
Plurima miratum modò me circumvolat ala,
Et dubiis pennis multa pependit avis:
Hæc rogat, & rogat hæc, petit illa, oſtentat & alam
Altera, & hæc calamos præbet, & illa ſuos.
Conſpikor en aquilam, fuerat cui deſlua penna;
Hem tibi, ait, quondam Cæſare digna fuit.
Has, inquit, capias, ſi ſcripſeris ipſe Mariam,
Oſtendens pennas caſta columba ſuas.
Sollicitat tremulâ modò me paſſerculus alâ;
Scribatur pennis nata tenella meis.
Dum ſtupeo ad volucrum certamen, mente revolve,
Naſcitur hæc Natæ lis ab amore Tuæ.
Hac voce aligeram ſubitò diſpello catervam,
Sat properè, properè ſat mea Muſa volat.

Ad

Carmen Natalitium.

Ad natam implumem vestras deducite pennas,
Scilicet ire pedes non valet, ergò volet.

Jo. Saltmarsh, Magd.

Γ Ε Ν Ε Θ Α Ι Α Κ Ο ' Ν

Augustissima Principis ELISABETHÆ.

Q Uin lyræ nostræ decus, alma Sappho,
Surge post longum nova Virgo fomnum,
Ut petas Regis pede delicato
Leniter aulam:

Cumq; per cunas, ubi parva Princeps
Regio dormit placidè sub ostro,
Repseris; fac ut, priùs apta figens
Oscula dextræ,

Voce summissâ modulere carmen;
Qualis Hyblæi sonitus coloni
Cum racematim sua castra figunt
Cerea reges.

Rore si stillent oculi, propinqua
Flamma quem in gemmas solidavit, istas
Colligens pulchræ Veneris reponas
Ritè facello.

Indus ut spectans niger, obstupescat
Angliæ felicitatis opes, suumque
Tardiùs jactet decus è profundo
Æquore raptum.

K

Néve

Carmen Natalitium.

Néve dimanet pretiosus imber,
Voce suadebis ciliis ut altus
Insidens somnus, teneris ocellos
Ventilet alis.

Dúmque jucundo fruitur sopore,
Nullus irrumpat Boreas, & aër
Parcius fundat gelidus nivosi
Velleris imbres.

Dulce spiramen Zephyri tenellam
Lusitet circa faciem, genasque
Liliis multis colat, & modesto
Flore rosarum.

Sam. Briggs, Coll. Regal. Socius.

INDUIT hirsutam faciem jam Bruma, videtis;
At, puto, jam Veris tempora vera vigent.
Quid si Flora suis non pingit floribus agros?
Flora suos flores pulchrior ecce parit:
Bruma Rosam peperit, talem Ver vix parit unquam.
Ver fuge; tanta paris si bona, Bruma mane.

Hen. Trigge, Joann.

*Ad Nutricem Augustissimæ Principis
ELISABETHÆ.*

FELICES mammæ quæ dulci lacte rigatis
Os illud ipsi ambiendum Gratiis:

Quam

Carmen Natalitium.

Quàm justo fastu cutis hæc distenta tumescat

Quæ rore spargat Principis labellula!

Tu quoque quæ roseis admotas ubera labris,

Teneram fove nobis tibique Principem.

Sic si fortè cadat niveo de flumine gutta,

Coelo invidendam lacteam struat viam.

Rob. Clerk, Coll. Regal. Socius.

Solutio anigmatis Virgiliani.

Vidimus en lætos toties jam fundere flores
Ominibus lætis *Lilia* nupta *Rosis*.

Dic quibus in terris inscripti nomina Regum

Luxurient Flores. Albion alma tuis.

Sam. Balcanquall, Aul. Penb. Socius.

Horret hyems, glacies campos constringit inertes,
Albentemque gelu frigore siccat humum.

At pia concepto Regina calefcit amore,

Et profert uteri gaudia quarta sui.

Rura gelu contristat hyems, & frigore fontes;

Non fallet dominum tam pia terra suum.

Ergò nec ingenii campus defloreat; alma

Cùm Regina parit, pareat ingenium.

Rob. Owen, Commensalis, Coll. Jesu.

*In D. Principis ELISABETHÆ natalem
longè auspiciatissimum, Decemb. ferè extremo.*

ANum pange Camœna novum; tūque aurea virgo,
Aurea de summo divinitus edita cœlo,

K 2

Annum

Carmen Natalitium.

Annum pande novum adventu. Diversior horâ
Si prodis, si luce, aut pluribus, est quoque tanti;
Non itâ solliciti punctorum aut temporis esse
Nos dociles, modò te, te dum potiamur amata.
Ut lubet accedas, vel sic novus inchoat annus.

Te nascente vetus Saturnia redditur ætas,
Mella cava manant ex ilicè; flumina constant
Dulcissimis cunctata vadis, oleique liquores
Ire per attonitos, cùm nondum bacca, trapetas.
Undantem sine semine ager, sine floribus arbos
Dat gremio ubertim fructum, Cyclopea qualis
Terra laboriferis incognita ferre jувencis
Dicitur, ut subita crepitent sub grandine messes,
Ac sine se natas miretur pampinus uvas.
Hybernas risisse rosas, vepallida cernas
Lilia certantes passim sprevisse pruinas.

Tale puerperium quoties Lucina minatur,
Invertit natura vices, ingentibus orsis
Rerum fit novitate fides; Lavinia virgo
Purpureas ardere comas, ardere paratus
Dardaniis miscenda toris, venturaque divûm
Pulchra sub auspiciis, externi in fœdera lecti.
Mollis Iuleo de vertice flamma relucet,
Atque apicem Tullio stringit Vulcanius ardor,
Argumenta boni, & latè splendentis honoris:
Natalem ut tacitam fraternali sydere clarum.
Tu quibus accedis, conversoque ordine rerum,
Sub tua subque tuæ Princeps primordia vitæ,
Ver fera præstat hyems, vernalibus emicat horis
Æstas, inque tuam conspirant omnia adoream.

Joann. Young, Art. Mag. Coll. Regal. Socius.

Carmen Natalitium.

*In nativitatem secundæ filię Illustrissimorum Principum
CAROLI & MARIAE.*

MArmorum si jam Niobe deponere vultum
Numina summa darent:
Illico marcescens, aliâ rubigine pulchram
Indueret faciem.

Nam profugo inferior non est dea numine nostra,
Nec soboles sobole.

Imò quid invidet reperit Latona Mariæ,
Falsa quòd ipsa minor.

Agnoscit, nec sponte, suam vilescere prolem,
Præ genere Angliaco:

Se formâ agnoscit victam, numeroque: timétque
Victa futura magis.

Nam quamvis olim pareret duo lumina: longo
Tempore non peperit.

Bis totidem verò tulit & fert Regia conjux,
Bis totidémque feret.

Guil. Day, Art. Mag. Coll. Regal. Socius.

Ad Regem.

Filius antè tibi natus (Rex magne) secundus:
Filia nunc etiam nata secunda tibi.

Omnia sic facias (Carolorum prime) secunda:

Sint sceptrum, soboles, resque secunda, precor.

Joann. Gower, .Coll. Jesu.

Ad

Carmen Natalitium.

Ad Serenissimam Reginam.

QUam bene disponis Divina Puerpera sexus!
Divisam prolem cum Patre Mater habes.
Pulchrior haud mixtura genis, nec suavius alba
Lilia conjungis (sancta Maria) Rosis.
Talis erat Ledæ proles; in utrisque reluxit
Frater, & in Geminis luxit utrisque soror.
Sic mores animûmque refert Dignissima Princeps;
Ingenium miscent foemina virque tuum.

Carolus Mason, Art. Bacc. Coll. Regal. Socius.

In diem natalitium Regia Principis.

ERgône innocuis insons miscebitur umbris,
Martyrio tinctis, candida Virginitas?
Vel tenues plorans manes sine crimine, primis
Hos spargis lacrymis, Regia Nata, tuis?
Felices animæ, duplici jam rore rigatæ!
Sparsit uterque suis Lilia mixta Rosis:
Cœlis ille dedit, distillans ense Tyranni;
Regius hic terris, maxima Regna ligans.

Joann. Sadler, Art. Bacc. Coll. Eman.

Prolis quartæ Auspiciûm ad Regem.

STent nullâ quatienda manu tua, Carole, Regna,
Dum sedeas, dederit quem nova Nata, Cubo.

Joann. Pots, Generos. Aul. Cath.

Carmen Natalitium.



Εὐτὲ μοι κισοῖ, θαλασσαὶ τε δάφναι,
Παρθένοι Φοῖβ' ἀέκοντο ἀγροῖ,
Καὶ βίβω ὄμβρων σφουγγίζοντα πετρῶν
Φύλλα πάρεστε.

Ψύχου μεκτοῖς σφάνοις κάρωσα,
Νέκταρ δ' εἴς σε παῖ κύππελα
Ἄβρ', διπλῶς δέλωμαι παρόντα
Ἄμμι χυθάλια.

Ὀλβίας νήσας χύσσει θαλάσῳ
Καὶ θεῶν ἰαυδὸς ἀγρόδ' αὖ φῆμι:
Ἄμμι ἐιδόξων χύσσω αἵ πασαι
Εἰκατε νῆσοι.

Ἀσπί' ὀϊλ' διδύμας σέρεσκ' αὖ
Λητὶ γαῖης φυλάσ' ἡρόδ' αὖ
Κύρ' εὐνέχῃ μισρὸν χέροντο
Ἄξιο ἀφέν.

Κρήτες αὖ Ζηνὸς γένεσιν πέφον τε
Θαρτὸς αὐδῶσ' ἀθάνατα θεοῖο,
Ναῖξιοι ῥαπῶν σκῆλ' οἰνοπλῆγ' αὖ
Μητίεα Βάκχῃ.

Ἄμμι τῶτ' αἰνὸν κλέ' ὅπ'ι βλασῶ
Εἰδωμὸν χερσὶ βασιλείων Ἀγγλῶν,
Καρόλυ δ' εἴς βασιλείων ἄρπ

Στίγμα θαλάσῳ.

Ματθ. ὁ Δαίς ἐκ τοῦ βασιλέως.

*In Principis ELISABETHÆ, circa
Calendas Januarii, Natales.*

EN! quartum pariens Maria, Numen
Tutelarē dedit novum Calendis,

Anceps

Carmen Natalitium.

Anceps Jane, tuis: sequensq; Elisâ
Felix auspice totus ibit annus.
Hæc (quâ non roseus serenior
Toto Phosphorus auspicatur anno)
Lux natalitiis sacrat istic:
Multas illa, precor, colat Calendas,
Has quæ, Jane, tuas sacrat Calendas.

Guil. Holder, Aul. Pemb.

In Serenissima Regina partum hyemalem.

Serta, puer: (quis nunc flores non præbeat hortus?)
Texe mihi facili pollice ferta, puer.
Quid tu nescio quos narras mihi, stulte, Decembres?
Quid mihi cum nivibus? da mihi ferta, puer.
Nix? & hyems? non est nostras quid tale per oras;
Non est: vel si sit, non tamen esse potest.
Ver agitur: quæcunque truem dat larva Decembrem,
Quid fera cunq; fremant frigora, ver agitur.
Nonne vides quali se palmitum regia vitis
Prodit, & in sacris quæ sedet uva jugis?
Tam latis quæ bruma solet ridere racemis?
Quas hyemis pingit purpura tanta genas?
O Maria! ô divum soboles, genitrixque Deorum!
Siccine nostra tuus tempora ludus erunt?
Siccine tu cum vere tuo nihil horrida brumæ
Sydera, nil madidos sola morare notos?
Siccine sub mediâ poterunt tua surgere brumâ,
Atque suas solum lilia nosse nives?
Ergo vel invitis nivibus, frementibus Austris,
Nostra novis poterunt regna timere rosis?

O bona

Carmen Natalitium.

O bona turbatrix anni, quæ limite noto
Tempora sub signis non finis ire suis!
O pia prædatrix hyemis, quæ tristitia mundi
Murmura tam dulci sub ditione tenes!
Perge precor nostris vim pulchram ferre Calendis:
Perge precor menses sic numerare tuos.
Perge intempestiva atq; importuna videri;
Inq; uteri titulos sic rape cuncta tui.
Sit nobis sit sæpe hyemes sic cernere nostras
Exhæredatas floribus ire tuis.
Sæpe sit has vernas hyemes Maiosq; Decembres,
Has per te roseas sæpe videre nives.
Altera gens varium per sydera computet annum,
Atq; suos ducant per vaga signa dies.
Nos deceat nimis tantum permittere nimbis?
Tempora tam tetricas ferre Britanna vices?
Quin nostrum tibi nos omnem donabimus annum:
In partus omnem expende, Maria, tuos.
Sit tuus ille uterus nostri bonus arbiter anni:
Tempus & in titulos transeat omne tuos.
Nam quæ alia indueret tam dulcia nomina mensis?
Aut quâ tam posset candidus ire togâ?
Hanc laurum Janus sibi vertice vellet utroq;
Hanc sibi vel totâ Chloride Maius emet.
Tota suam (vere expulso) respublica florum
Reginam cuperent te, sobolémve tuam.
O bona fors anni, cum cuncti ex ordine menses
Hic mihi *Carolides*, hic *Marianus* erit!

R. Crashaw, Coll. S. Pet. Socins.

TE, Rex, felicem numerosa propago coronat,
Atque tuas reliquas illa **CORONA** beat.

L

Auge-

Carmen Natalitium.

Augebítq; tuum Diadema CORONA nepotum,
Addidit ut titulis Juno secunda tuis.

Quàm verè regnas, duplici redimite coronâ!
Insignit Regem prima, secunda Patrem.

*Joann. Cotton, fil. & hæres Tho. Cotton Baronet.
Coll. Magdal.*

*In Serenissimum Par Principum,
MARIAM, ELISABETHAM.*

EN Matrem ut mediam juxta duo sydera Lunam!
His dar, ab His lucem concipit Ipsa suam.
Maria in His spectat Se, miraturq; minorem,
Qui, cum sit Major, facta sit indè Minor.
Ergò reperiçusso pretiosæ ut sydere Gemmæ
Reddunt concisam Te Tibi luce pari;
Sic Hæ nempe Tui compendia sunt, totiçsque
Es Major, quoties sic videre Minor.

Quarles, A. B. Aul. Penb.

Ad Reginam.

POST partum Mariæ, dictata choreumata cœlis
Credimus Angelicos concinuisse Choros.
Solenne id nobis: sed tanta exempla referre
Jam duplex pietas, & novus urget amor.
Dum tu Natalém Natalibus addere pergis,
Et festum festo conduplicare diem;
O! Quoties renovata vides natalia festa,
Disce puerperium tu renovare tuum.

*Joann. Wray, fil. & hæ. Joann. Wray
Mil. & Bar. Coll. Magdal.*

In

Carmen Natalitium.

*In geminatam Augustissimi Regis CAROLI
& Serenissima MARIÆ sobolem
masculam & fæmineam.*

QUàm pulchrè duplicantur hinc & illinc
Spes & vota! bonis inebriati
Cernunt omnia bina nunc Britanni.
Sic fœcunda pares parit Maria.
Nos soli nimis impares poëtæ,
Nec tantam sobolem fumus canendo.
Cur optanda tamen loquax Camœna?
Infantem melius tacendo laudas.

R. Ashton, Aul. Penb. Socius.

*Virginis Vindicia, contra eos qui injuriâ fingunt
metuisse nasci in die Infanticidii,
atque ideo nocte natam.*

NON metuit nasci rerum pulcherrima, si non
Esset formarum prima Maria soror:
Non metuit nasci formarum proxima primæ,
Quâ luce *Infantum* cæde tepebat humus:
Non metuit nasci, sexûs discrimine tuta:
Herodes tantum sæviit in pueros.
Fac metuisse tamen: Metus haud fuit ille pericli;
Sed metus innatæ relligionis erat.
Non metuit nasci: metuit sed velle videri
Martyribus sacrum furripuisse diem.

CUR non ante dies Festos? cur ante Calendas
Jani doniferas edita virgo fuit?

Carmen Natalitium.

In promptū causa est: Neque non fuit illa modesta:
Quámq; modesta fuit, tam pia virgo fuit.
Christum expectavit, voluitque pedissequa dici:
Et procul à Sanctis noluit esse Dei.

Joann. Winterton, Med. Stud. è Coll. Christ.

*Ad Serenissimam Reginam post faustum
puerperium* ΕΥΧΗΤΙΚΟΝ.

Sic pergas, fœcunda Parens, nos usquè beare
Progenie optatâ; senium non sentiat unquam
Fœtificus thalamus; prolem nec segnior Ipsa
Concipias, quàm nos hæc vota, neq; edere partum
Sit tibi triste magis, quàm nobis carmina: Vincas
Vel Pyrrhæ lapides numero, Pyrrhæq; labore
Nil gravius pariendo feras; superadde virili
Fœmineam sobolem, hinc molles erumpat in auræ
Masculus, hunc iterum è gremio nova virgo sequatur,
Sexu quo sistas, anceps: omnis sciat annus
Nomina de partu suâque incunabula vestro
Ducenda; ante puerperium néve audeat unquam
Incipere, aut victos ante expirare labores.
Invida fors sterilem posthac nè intercalet annum,
Constanti partu doceas numerare futura
Tempora, sint vivi annales iterata propago;
Quæ si non justo successerit ordine, Chasma
Historiam mancā reddet, dubiósque nepotes
Quid dignum inveniant quod tantum implêrit hiatum.

Ed. Rainbow, Magd. Coll. Socius.

Carmen Natalitium.

*Ad Serenissimam Principem carmen
Genethliacon.*

Non ego Piërias inclamo in vota sorores;
Nec tibi, quæ diis sunt singula, juncta precor.
Est in gente tua, non sit licet auctio cœlo,
Quæ possint nostræ luxuriare preces.
Mens tibi par sit avis, animoque; ea regia virtus,
Quæ Salicis conflet legibus invidiam.
Nec generi eniteat dispar è corpore forma,
Aut minor eximio purpuret ore decor,
Sit talis species, sit gratia Gallica, qualem
Præstant nativis lilia mixta rosis.
Dotibus his tantis accedat dignus amator,
Ingenio, formâ, nobilitate, fide.

J. F. Coll. D. Petri.

Musa, dormitat pretiosa Princeps;
Abstine cantu malè jam strepenti;
Ni velis dici rea fortè magnæ
Proditionis.

Ast ego tangam pede tam silenti
Ostra cunarum spatiosa fusè,
Nullus ut læsæ metus esse possit
Indè quietis.

O sed infelix mea Musa, Quid si
(Sæpe quod factum) turbes canendo?
Tum tuo lapsu vigil ejulabit
Territa Princeps.

Carmen Natalitium.

Esse tu cautus nimum videris:
Principis dulces ego si canendo
Læsero somnos, iterum canendo
Conciliabo.

Joann. Booth, C. C. C. Socius.

In Natalitium Principis ELISABETHÆ tempore nocturno.

PHosphore redde diem, propera: si lumina cessent,
Vel festum reddet te sine nostra Venus.
Nascere, præq; diem venias Virgo; sciat orbis
Te sine Phœbæo lumine luce frui.

*Isaac Sedley, è Coll. Magd.
fil. & her. Joann. Sedley Baronet.*

In Puerperium Serenissima Regina Maria.

ORta Mari Venus est: Venus est nunc orta Mariâ:
Sic natâ Venere, est facta Maria Mare.
O Mare pacificum! multis des fontibus ortum;
Nostrum erit hos fontes reddere Castalios.

In Principis Virginea Natalitium.

QUò nunc Astrologi? Cœli jam deficit astrum
Zodiaco: Terras en modò Virgo colit.
Utque colat petimus: sic omnes undique fient,
Vultum dum spectant Virginis, Astronomi.

Gnil. King, C. C. C.

Quarta

Carmen Natalitium.

Quarta data est Soboles, & jam nova venit Elifa:
Has terras quis non crederet Elyfias?

Edm. Poley, Armig. Aul. Penb. Commensf.

Excellentissima Regina MARIAE,

O Pratum Regina jubes celebrare laborem,
Quem jam foemineâ prole beata subis.
Non finit infantes Infans Tua Regia Musas:
Quæ potuisse dedit, quæ voluisse loqui.

Enixa infra Octavas Natalium Domini,

Siccine? Natales Domini sine munere Vestro
Gaudia Brutigenis non satis ampla ferant?
Felices nimium duplicato Numine, natus
Queis erat ipse Deus, queis modò nata Dea est!

In Festo S. Innocentium.

Infantes Bethlemiticos lex sæva Tyranni
Ante diem fati destinat; hinc lacrymæ.
Quàm Tua fors dispar, felici Principis ortu!
Cantus erit Vester Gaudia, non Lacryma.

Rich. Drake, Aul. Penb. Socius.

*In Genethliacon modò nata Principis accurrens in
sinum Genethliaci sacri.*

Genethliorum quæ sacrorum est affecta
Famularis ista pompa Duodecendii
Sub luce quarta circuli adjecit sui
Quartum Anglicano sydus in palatio.
Sol, Luna, Coeli conjuges Britannici,

Curfu

Carmen Natalitium.

Cursu feraci conglobari pergite:
Vibrate radios usque prolificos simul;
Spatiumque, quod adhuc restat, octiduum cito
Implete, surgant tot minora sydera,
Epiphaniarum nullus ut dies vacet,
Numerusque prolis mensibus par ut fluat.
Sic omnis annus melior, & felicior
Populo fideli curret, atque Ecclesiæ.
Eligite mensem quemlibet prolis ducem:
Scilicet ab horum menstruum auspiciis petet
Uno dierum quolibet nativitas:
Siquidem vetustas credula haud erraverit,
Diebus istis duodecim dominantibus
Menses ministros ordine assignans suo.

*Guil. Hawkins, Art. Mag.
Coll. Christi.*

In eandem baptizatum.

QUam modò, sed nullo signatam nomine, natam
Laudavit nostri plurima Musa chori,
Purior è sacro jam flumine prodiit, ipsa
Nata prius patriæ, jamque renata Deo:
Prodiit Elisabet. Dedit omen nominis altam,
Si non imperii, spem tamen ingenii.
Spem properam quæris? Virtutem in femine specta.
His latet in cunis Elisabetha. Sat est.
Hac micat ingemma quicquid sperabile mittit
Natura ex utero, gratia de fluvio.

Thomas Goade, S. Theol. Profess. Coll. Regal.

EPILO.

Ad inclytam Dom.

ELISABETHAM
Infantem Regiam

EPILOGVS.

HÆc quæ summa vovens teneræ cunabula circum
Grantana Musa concinit,

Pectore clausa imo, aut prælo commissa fideli,
Somnos nec ut fugent leves,

Suscipe Virgo Infans; decet & clementia tantis
Non imparem Natalibus.

Aspice vultu illo quo te risisse Parentes
Ac Aula gaudet præpotens.

Ominor? an placidæ similis, similisque vocanti
Majora votis annuis?

Sic semper meliore notâ tibi Tempora currant
Pacata, læta, lucida.

Pax eadem cunas, eadem diademata seruet,
Genio Parentumque & tuo.

Heu quæ vicinas lacerat vecordia Gentes
Ferro gementes sub gravi!

Colchas nam quid opes Nepheleia vellera Phryxi,
Optima vel tot nomina

Dicam aut commemorem, sævis nunc rapta Tyrannis?
Tu sancta spondes foedera.

Felix qui Albanos primùm diversa sequentes
Fascēsque, & arma contulit.

M

Candida

Carmen Natalitium.

Candida purpureos junxit qui ad Lilia Flores
Et ipse vivat Carolus.
Vivat & ipse Chorus, placidæ spes longa quietis,
Casura nunquam sydera.
Dic nunc, Invide, divisos vel ab orbe Britannos,
Boreasque semper asperos:
At tibi, Amalthæos repetis quæ chara liquores,
Hæc sponte surgant gaudia.

Thomas Comber, D. C.

Coll. Sanctæ & Individuæ

Trin. Præfectus.

FINIS.



C 4479 SL
17388

REPRODUCED FROM THE COPY IN THE
HENRY E. HUNTINGTON LIBRARY

FOR REFERENCE ONLY. NOT FOR REPRODUCTION